

การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน
ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์
ของ
ชิตชนก ทองไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2556

การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน
ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์
ของ
ชิตชนก ทองไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน
ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
ชิตชนก ทองไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2556

ชิตชนก ทองไทย. (2556). การรับรู้และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สารนิพนธ์ บธ.ม (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา การรับรู้และทัศนคติ ที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่
ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 209
คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ
ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความ
แปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล
ทางสถิติใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 160 คน อายุ 27-31 ปี มี
สถานภาพโสด สาขาวิชาการตลาด ชั้นปีที่ 2 ประเภทนักศึกษานอกเวลาราชการ ระดับตำแหน่งงาน
พนักงานระดับปฏิบัติการ มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป มีอายุงานต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี ส่วนในด้าน
การรับรู้ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล
และแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทัศนคติในการทำงานของนักศึกษาปริญญา
โท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน
ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน และความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าอยู่ในระดับ
มาก สำหรับด้านความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคล ด้านสาขา แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่
ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การรับรู้ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย
แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับด้านความพร้อมในการเข้าสู่
ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและต่ำในทิศทางเดียวกัน
ตามลำดับ

4. ทัศนคติในการทำงานของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้าน
ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน และด้านความ
ตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและต่ำในทิศทางเดียวกัน ตามลำดับ

PERCEPTION AND ATTITUDE AFFECTING READINESS ENTRY INTO ASIAN
ECONOMIC COMMUNITY OF GRADUATE STUDENTS AT SRINAKHARINWIROT
UNIVERSITY.

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Management
at Srinakharinwirot University

May 2013

Chidchanok Thongthai. (2013). *Perception and Attitude affecting Readiness entry into Asian Economic Community of Graduate Students at Srinakharinwirot University*. Master Project, M.B.A. (Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor committee: Associate Professor Supada Sirikudta.

The objective of this research was to study Perception and Attitude affecting Readiness entry into Asian Economic Community of Graduate Students at Srinakharinwirot University. Sample sizes are 209 Graduate Students at Srinakharinwirot University. This research was using questionnaire as a tool to collect data from sampling group. The statistics for data analysis are frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance and Pearson product moment correlation coefficient. Data processed by computer program.

The results of this research are as follows:

1. Most respondents are female amount 160 persons, aged between 27-31 years old, single, marketing major, second year, special class, official level of job position, having monthly income higher than Baht 25,001, having duration lower and equal 2 years of work. Perception of Graduate Students at Srinakharinwirot University consisting of individual data source and mass media data source are at moderate levels. Working attitude of Graduate Students at Srinakharinwirot University consisting of cognitive of ASEAN's work, affective on ASEAN and intention into ASEAN are at high levels. Readiness entry into ASEAN of Graduate Students at Srinakharinwirot University is at high level.

2. The personnel which characteristics different major of Graduate Students at Srinakharinwirot University had effected on readiness entry into ASEAN at statistically significant difference levels of 0.05.

3. Overall perception factors, individual data source and mass media data source of Graduate Students at Srinakharinwirot University were positively correlated with readiness entry into ASEAN of Graduate Students at Srinakharinwirot University, at moderate and low levels at statistical significant levels of 0.01.

4. Overall working attitude factors, cognitive of ASEAN's work, affective on ASEAN and intention into ASEAN of Graduate Students at Srinakharinwirot University were positively correlated with readiness entry into ASEAN of Graduate Students at Srinakharinwirot University, at moderate and low levels at statistical significant levels of 0.01.

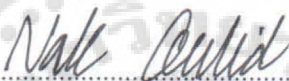
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การรับรู้ และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ ชิดชนก ทองไทย
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกูดตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

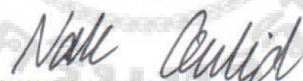
(รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏษ์ กุลิสร์)

คณะกรรมการสอบ

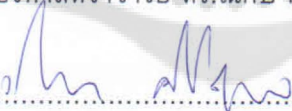
ประธาน

(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกูดตา)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏษ์ กุลิสร์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.วรินทร์า ศิริสุทธิกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์)

วันที่ 4 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์และความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา ท่านอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขสารนิพนธ์ นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนกระทั่งเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ อันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของ รองศาสตราจารย์ ดร. ณิช กุณิศร์ และอาจารย์ ดร. วรินทร์า ศิริสุทธิกุล กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะตลอดจนการแก้ไขปรับปรุงให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณาจารย์ในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณนายละออง ทองไทย และนางปราณี ทองไทย ผู้ซึ่งให้ชีวิต ความรัก การอบรมสั่งสอน และเป็นแรงบันดาลใจ น้องชายทั้งสองคน รวมทั้งพี่ๆ เพื่อนๆ The gang ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ และหัวหน้างานในการมอบโอกาสในการศึกษาเป็นวิชาความรู้ติดตัว ในปัจจุบัน

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณนักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณ บิดา มารดา ตลอดจนบูรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและชี้แนะแนวทางที่ดีและมีคุณค่าตลอดมาจนกระทั่งประสบความสำเร็จในวันนี้

ชิตชนก ทองไทย

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิด และทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์	9
แนวคิด และทฤษฎีด้านการรับรู้ข้อมูล	11
แนวคิด และทฤษฎีด้านทัศนคติต่องาน	19
แนวคิด และทฤษฎีด้านความพร้อม	24
ประวัติ ความเป็นมาประชาคมอาเซียน	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	32
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	95
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการค้นคว้า	95
ความมุ่งหมายของการวิจัย	95
ความสำคัญของการวิจัย	95
สมมติฐานของการวิจัย	95
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	96
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	100
อภิปรายผลการศึกษาวิจัย	111
ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย	115
ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป	117
บรรณานุกรม	118
ภาคผนวก	125
ภาคผนวก ก.	126
ภาคผนวก ข.	132
ภาคผนวก ค.	134
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	137

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี.....	33
2 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ ประชามชอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	53
4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติเกี่ยวกับประชามช อาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	55
5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชามชอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	58
6 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชามชอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ.....	61
7 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชามชอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ.....	62
8 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชามช อาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวม จำแนกตาม อายุ.....	63
9 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชามชอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม อายุ.....	64
10 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชามชอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสถานภาพ.....	65
11 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชามชอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม สถานภาพ.....	66
12 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชามชอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชา.....	67
13 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชามชอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม สาขาวิชา.....	68

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชา.....	69
15 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ชั้นปี.....	70
16 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประเภทนักศึกษา....	71
17 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ประเภทนักศึกษา	72
18 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน..	73
19 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ระดับตำแหน่งงาน.....	74
20 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวม จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน	75
21 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้ต่อ เดือน.....	76
22 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวม จำแนกตาม อายุงาน	77
23 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุงาน.....	77

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้โดยรวม กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	79
25 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการทำงานโดยรวม กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	84
26 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.....	93
27 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2.....	94
28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3.....	94

บัญชีรูปภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงกระบวนการรับรู้.....	12
2 แบบจำลองแนวความคิดของทัศนคติต่องาน.....	22

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปิดเสรีอาเซียน โดยเฉพาะการก้าวสู่ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (Asian Economic Community) หรือ “AEC” ในปี พ.ศ. 2558 นั้น ประเทศไทยจะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือผลกระทบจากการเปิดเสรีต่าง ๆ เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สิ่งสำคัญที่สุดประการหนึ่งคือ จำเป็นต้องยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น และปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขัน คือการสร้างความเข้มแข็งให้แก่แรงงานไทย เพราะเป็นปัจจัยสำคัญ ทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน

การศึกษามีหน้าที่โดยตรงที่เกี่ยวข้องและมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ที่จำเป็นในการขับเคลื่อนและเตรียมการเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนให้ทันตามกำหนด ในกรอบความร่วมมือของประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก (Three Pillars of ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วยประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community - APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราทุกคนจำเป็นที่จะต้องมีความตระหนักรู้และมีความพร้อมในการกำหนดนโยบายเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ที่สอดคล้องกับนโยบายในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งสร้างคนไทยยุคใหม่ให้มีความรู้ความดี และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งหมายรวมถึงการที่คนไทยมีความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองอาเซียนที่สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับเพื่อนบ้านอย่างสันติสุข ตลอดจนเป็นต้นแบบการดำเนินการ เพื่อขยายผลความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมกับประเทศเพื่อนบ้านต่าง ๆ ในภูมิภาคเดียวกันอีกด้วย

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถือเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่ง ในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งตัวสถานที่ตั้งมหาวิทยาลัยที่ตั้งใจกลางย่านอโศก ซึ่งมีธุรกิจหลากหลายประเภท และนักศึกษาปริญญาโทส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในย่านนี้ นักศึกษาปริญญาโทจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ปรับตัว ทักษะคิดและเตรียมการ (Adaptability and Preparation) ประเด็นที่นักศึกษารุ่นใหม่ควรต้องเตรียมตนเอง เพื่อให้ตนเองมีความพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น ควรให้ความสนใจและตระหนักผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่าง ๆ สู่ประชาคมอาเซียน ทั้งในเชิงประโยชน์ที่ได้รับและข้อ

ควรระวัง ดังนั้นการติดตามข้อมูล ข่าวสารความเคลื่อนไหวของประเทศเพื่อนบ้านเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะนำไปสู่ความเท่าทัน การปรับตัว เตรียมการมิใช่รอให้ผลเกิดขึ้นก่อนจึงค่อยปรับตัว ซึ่งอาจจะทำให้เราไม่ทันการ การเรียนรู้ในยุคใหม่ควรเป็นอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทัน สถานการณ์ การเรียนควรเป็นไปเพื่อสะสมความรู้และประสบการณ์ รู้จักที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มในตนเองทำให้ตนเป็นคนมีศักยภาพรอบด้าน (ทั้งทางการเรียนรู้ การเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร การมีวินัยในตนเอง การมีภาวะผู้นำ ฯลฯ) เพราะคู่แข่งในอนาคตมิใช่คนไทยด้วยกันเท่านั้น แต่เป็นคนต่างชาติต่างวัฒนธรรมที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แนวคิดที่ควรจะเสริมสร้างในตนเอง คือทำให้ตนเองสามารถทำงานได้ทั่วอาเซียน นอกจากนี้การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน สอนเราว่าเราต้องมีนิสัยเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะสังคมแห่งอนาคตเป็นสังคมใหม่ที่เรายังไม่เคยชิน เนื่องจากแตกต่างจากอดีตที่ผ่านมา ความรู้เพื่อการดำรงตนให้อยู่รอด ให้อยู่อย่างมีความสุข เป็นสิ่งที่เราต้องแสวงหา

จากที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา เรื่องการรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ สำหรับการให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการปูพื้นฐาน สร้างความรู้ความเข้าใจให้นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องให้เกิดความตื่นตัว และมีความพร้อมในเบื้องต้นเพื่อจับมือก้าวสู่ประชาคมอาเซียนไปพร้อมกัน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน อายุงาน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการทำงาน กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ใช้เป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาปริญญาโทในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน
2. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งสามารถนำไปขยายขอบเขตของความรู้ หรือศึกษาต่อในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยสู่ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 334 คน (ที่มา : โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ณ วันที่ 15 กันยายน 2555)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane (Taro Yamane, 1970: 580-581) กรณีประชากรมีขนาดเล็กและทราบขนาดประชากรที่แน่นอน โดยการคำนวณค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5

จากการคำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 182 คน และบวกเพิ่มจากจำนวนร้อยละ 15 เท่ากับ 209 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 209 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และวิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น มี 4 ตัวแปร ดังนี้

1.1 ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

- 1.1.2 อายุ
 - 1.1.2.1 22-26 ปี
 - 1.1.2.2 27-31 ปี
 - 1.1.2.3 32-36 ปี
 - 1.1.2.4 37 ปีขึ้นไป
- 1.1.3 สถานภาพ
 - 1.1.3.1 โสด
 - 1.1.3.2 สมรส/อยู่ด้วยกัน
 - 1.1.3.3 หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
- 1.1.4 สาขาวิชา
 - 1.1.4.1 การจัดการ
 - 1.1.4.2 การตลาด
- 1.1.5 ชั้นปี
 - 1.1.5.1 ปี 1
 - 1.1.5.2 ปี 2
- 1.1.6 ประเภทนักศึกษา
 - 1.1.6.1 ในเวลาราชการ
 - 1.1.6.2 นอกเวลาราชการ
- 1.1.7 ระดับตำแหน่งงาน
 - 1.1.5.1 พนักงานระดับปฏิบัติการ
 - 1.1.5.2 พนักงานระดับหัวหน้างาน
- 1.1.8 รายได้ต่อเดือน
 - 1.1.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000บาท
 - 1.1.6.2 10,001 – 15,000บาท
 - 1.1.6.3 15,001 – 20,000บาท
 - 1.1.6.4 20,001 – 25,000บาท
 - 1.1.6.5 25,001 บาท ขึ้นไป

1.1.9 อายุการทำงาน

1.1.7.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี

1.1.7.2 3 – 5 ปี

1.1.7.3 6 - 8 ปี

1.1.7.4 9 – 11 ปี

1.1.7.5 12 ปีขึ้นไป

1.2 การรับรู้ข้อมูล ประกอบด้วย

1.2.1 แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล

1.2.2 แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน

1.3 ทักษะที่ต้องงาน

1.3.1 ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน

1.3.2 ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน

1.3.3 ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. ตัวแปรตาม คือ ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษาปริญญาโท หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. การรับรู้ข้อมูล หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้ ความรู้จัก ของนักศึกษาปริญญาโท ในเรื่องเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน การรับรู้ข้อมูล จากแหล่งข้อมูล ต่างๆ ได้แก่

2.1 สื่อบุคคล เป็นข้อมูลการรับรู้จากบุคคลผู้มีความรู้ ถ่ายทอดเป็นประสบการณ์

2.2 สื่อไม่ใช่บุคคล เป็นข้อมูลการรับรู้จากสื่อแขนงต่าง ๆ ที่ทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์

3. ทักษะคติต่องาน หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาโท เมื่อได้เรียนรู้เกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน และได้แสดงพฤติกรรมออกมาว่ามีความรู้สึกเช่นไร ซึ่งอาจจะมีความคิดเห็นที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือเป็นกลางแล้วแต่อย่างใดอย่างหนึ่งในด้านต่าง ๆ ได้แก่

3.1 ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน เป็นความเชื่อถึงแนวโน้มสถานการณ์การทำงานในประชาคมอาเซียน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานรวมทั้งเศรษฐกิจของอาเซียน

3.2 ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ในการร่วมงานกับชาวอาเซียนที่มีความหลากหลายทางด้านสังคม วัฒนธรรม ภาษา ไปจนถึงการต้องเดินทางไปทำงานในภูมิภาคอาเซียน

3.3 ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มุ่งมั่นที่จะเตรียมตัวเพื่อรองรับการงานในประชาคมอาเซียน

4. ความพร้อม หมายถึง การเตรียมตัวเพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท ที่แสดงถึงความตั้งใจในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

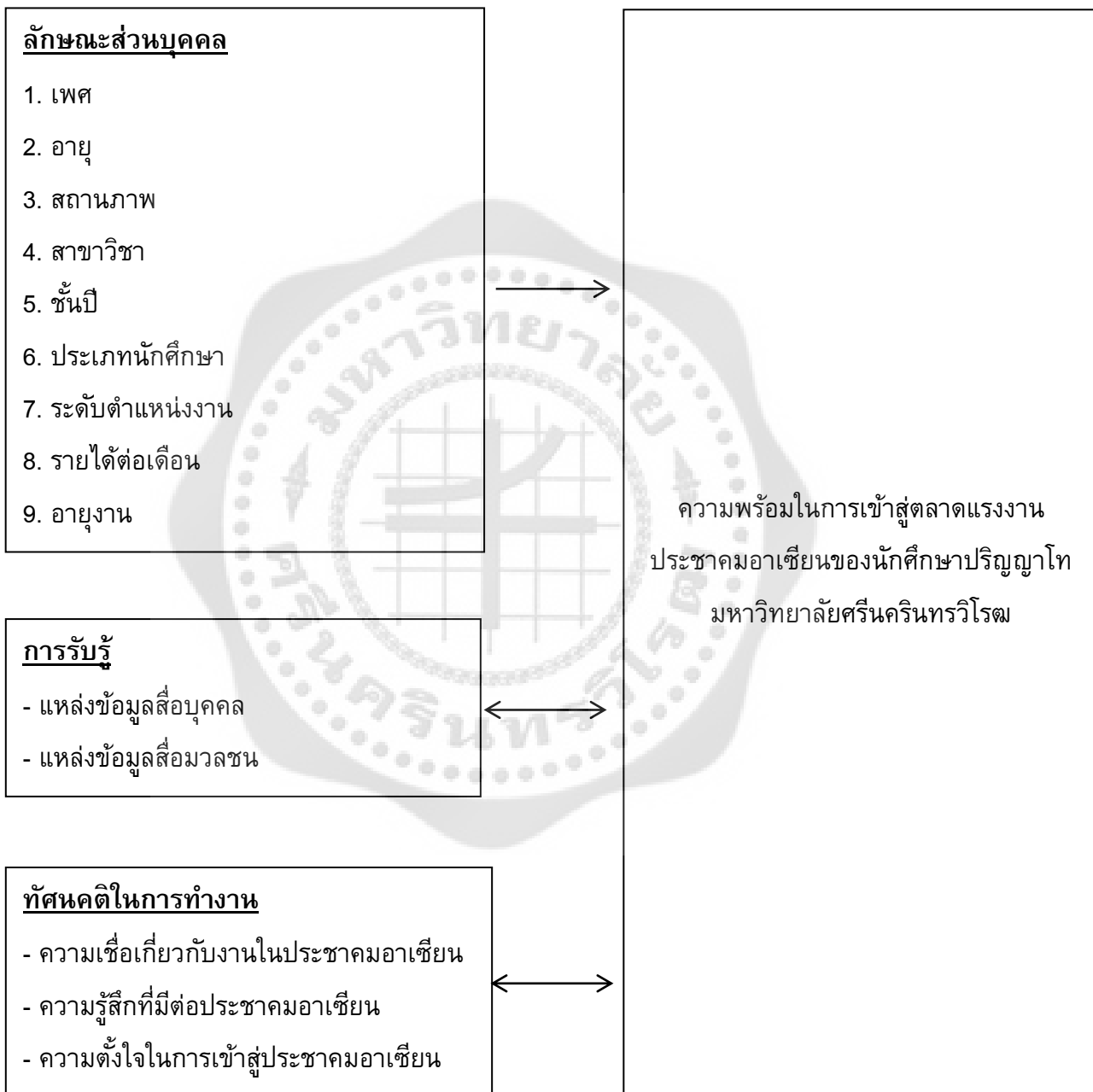

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

เรื่อง การรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาปริญญาโทที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน อายุงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

2. การรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูลจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ทศนคติในการทำงาน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รายได้ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์
2. แนวคิดและทฤษฎีด้านการรับรู้ข้อมูล
3. แนวคิดและทฤษฎีด้านทัศนคติต่องาน
4. แนวคิดและทฤษฎีด้านความพร้อม
5. ประวัติ ความเป็นมาประชาคมอาเซียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด และทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

วรรณ ปรีธอง (2547: 41) อธิบายประชากรศาสตร์หมายถึง การวิเคราะห์ประชากรในเรื่องขนาดโครงสร้าง การกระจายตัวและการเปลี่ยนแปลงประชากร ในเชิงที่สัมพันธ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอื่น ๆ ปัจจัยทางประชากรอาจเป็นได้ทั้งสาเหตุและผลของปรากฏการณ์ ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

พรทิพย์ วรกิจโกคาทร (2529: 312-315) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้รับสารที่วิเคราะห์ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป โดยมีความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ จะมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร ลักษณะประชากรศาสตร์คือ

1. เพศ (Sex) มีงานวิจัยที่พิสูจน์ว่าคุณลักษณะบางอย่างของเพศชาย และเพศหญิงที่ต่างกันส่งผลให้การสื่อสารของชายและหญิงต่างกัน เช่น การวิจัยเกี่ยวกับการชมภาพยนตร์โทรทัศน์ของเด็กวัยรุ่น พบว่าเด็กวัยรุ่นชายสนใจภาพยนตร์สงครามและจารกรรมมากที่สุด ส่วนเด็กวัยรุ่นหญิงสนใจภาพยนตร์วิทยาศาสตร์มากที่สุด แต่ก็ม้งานวิจัยหลายชิ้นที่แสดงว่า ชายและหญิงมีการสื่อสารและการรับสื่อไม่ต่างกัน

2. อายุ (Age) การจะสอนผู้ที่มีอายุต่างกันให้เชื่อฟัง หรือเปลี่ยนทัศนคติ หรือเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นมีความยากง่ายต่างกัน ยิ่งมีอายุมากกว่าที่จะสอนให้เชื่อฟัง ให้เปลี่ยนทัศนคติและเปลี่ยนพฤติกรรมก็ยิ่งยากขึ้น การชักจูงจิตใจหรือโน้มน้าวจิตใจของคน จะยากขึ้นตามอายุของคนเพิ่มขึ้น อายุยังมีความสัมพันธ์ของข่าวสาร และสื่ออีกด้วย เช่น ภาษาที่ใช้ในวัยต่างกัน ก็ยังมีความต่างกัน โดยจะพบว่าภาษาใหม่ ๆ แปลก ๆ จะพบในคนหนุ่มสาว สูงกว่าผู้สูงอายุ เป็นต้น

3. การศึกษา (Education) การศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญมากที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารของผู้รับสาร ดังนั้นงานวิจัยหลายชิ้นที่ชี้ว่า การศึกษาของผู้รับสารนั้นทำให้การสื่อสารต่างกันไป เช่น บุคคลที่มีการศึกษาสูง จะสนใจข่าวสาร ไม่ค่อยเชื่ออะไรง่าย ๆ และมักเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มาก

4. ฐานะทางสังคม และเศรษฐกิจ (Social and Economic Status) หมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคล โดยมีรายงานหลายเรื่องที่ได้พิสูจน์แล้วว่า ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจนั้น มีอิทธิพลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของคน

สุดาตวง เรืองรุจิระ (2540) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ เชื่อว่าบุคคลที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมแตกต่างกันไปด้วย

1. เพศเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องทั้งในทางชีววิทยาและทางสังคม นักวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่าสาเหตุที่ผู้หญิงแตกต่างจากผู้ชายนั้นเป็นลักษณะที่แตกต่างกันทางชีววิทยา จากการวิจัยทางจิตวิทยาแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันด้านความคิด ค่านิยม และทัศนคติ รวมถึงพฤติกรรมความต้องการ ตลอดจนการตัดสินใจยอมรับในสิ่งต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะเงื่อนไขทางสังคมและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการกำหนดบทบาทของบุคคลทั้งสองเพศไว้ต่างกัน เพศหญิงมักเป็นเพศที่อ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์อ่อนอ่อนผ่อนตาม และเป็นแม่บ้าน ความแตกต่างทางเพศนี้ยังส่งผลต่อพฤติกรรมทางการสื่อสารอีกด้วย ดังนั้น เพศหญิงนั้นจะมีแนวโน้มและความต้องการที่จะรับและส่งข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีที่เกิดขึ้นจากการรับข่าวสารนั้นด้วย (ศรันยา จิตชัยโกคา. 2545)

นอกจากนี้ยังมีการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงจะถูกจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย ผู้ชายใช้เหตุผลมากกว่าและจดจำข่าวสารได้มากกว่าผู้หญิง แต่ผู้หญิงก็จะหยั่งถึงจิตใจของผู้คนได้ดีกว่าผู้ชาย และผู้หญิงมักเปลี่ยนทัศนคติได้ง่ายกว่าผู้ชาย (ปรมะ สตะเวทิน. 2540)

2. อายุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยมมากกว่า คนที่มีอายุน้อยมักจะยึดอุดมการณ์มากกว่า ใจร้อนกว่า และมองโลกในแง่ดีกว่า คนที่มีอายุมากกว่า ในขณะที่คนที่มีอายุมากจะเป็นคนที่ยึดถือการปฏิบัติมากกว่า มีความระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้าย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก คนที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์ชีวิตซึ่งเคยผ่านยุคที่ลำบากต่าง ๆ ตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนานและมีผลประโยชน์ในสังคมมากกว่าคนที่มีอายุน้อยคนที่มีอายุมากกว่า ที่มีสมบัติมากกว่าคนที่มีอายุน้อยจึงมักไม่ค่อยยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสังคม (ปรมะ สตะเวทิน. 2540)

นอกจากนี้ความแตกต่างในเรื่องความคิดแล้ว ปรมะ สตะเวทิน (2540) ยังกล่าวว่า อายุยังเป็นสิ่งกำหนดความแตกต่างในเรื่องความยากง่ายในการจูงใจ เมื่อคนมีอายุมากขึ้นโอกาสที่คนจะเปลี่ยนใจหรือถูกชักจูงใจจะน้อยลง ซึ่งโดยปกติแล้วคนที่มีวัยต่างกันมักจะมีความต้องการในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป บุคคลจะมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่อตนมีอายุมากขึ้น

นิพนธ์ เทพวัลย์ (2523: 47-8) กล่าวว่า องค์ประกอบของประชากร ด้านองค์ประกอบทางเศรษฐกิจเป็นการแสดงถึงคุณลักษณะในเชิงเศรษฐกิจของประชากร องค์ประกอบทางเศรษฐกิจสามารถแยกย่อยได้เป็นองค์ประกอบด้านกำลังแรงงาน (Labor force) อาชีพ (Occupation) อุตสาหกรรม (Industry) และรายได้ (Income) จากการศึกษาถึงองค์ประกอบทางเศรษฐกิจทำให้ทราบว่าในเวลาหนึ่งๆ มีประชากรจำนวนเท่าใดที่ทำงานในการผลิตสินค้าและบริการ และจำนวนใดที่ไม่ได้ทำ สัดส่วนระหว่างประชากรที่ทำงานกับที่ไม่ได้ทำเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาหรือไม่

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ประชากรศาสตร์ หมายถึง ประชากรที่มีลักษณะแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ รวมถึงมีความพร้อมต่างกันด้วย

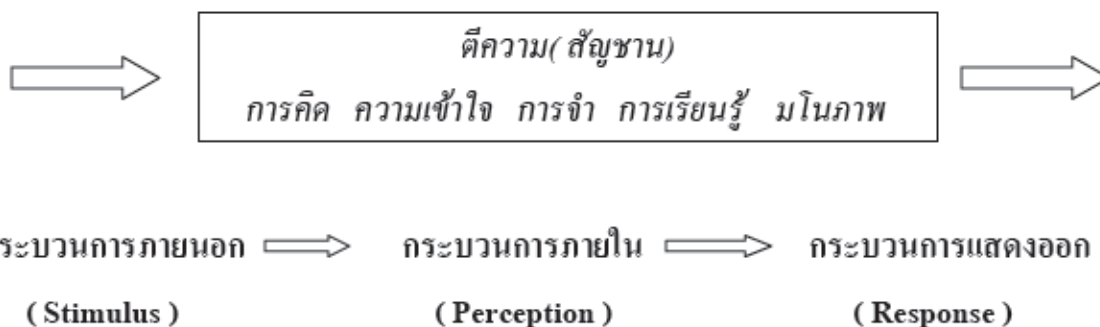
จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาของ พรทิพย์ วรกิจโกศาตร์ (2529: 312-315) ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีนี้มาใช้เป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบกรอบแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ในหัวข้อเพศ อายุ สถานะภาพ สาขาวิชา แนวคิดและทฤษฎีของ นิพนธ์ เทพวัลย์ (2523: 47-8) ผู้วิจัยได้นำแนวคิดนี้มาใช้เป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านองค์ประกอบทางเศรษฐกิจ ในหัวข้อระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน และอายุงาน ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันนั้น มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

2. แนวคิดและทฤษฎีด้านการรับรู้ข้อมูล

ความหมายของการรับรู้

การรับรู้ เป็นกระบวนการที่อินทรีย์หรือสิ่งมีชีวิตพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งแวดล้อม โดยผ่านทางประสาทสัมผัส กระบวนการนี้ เริ่มต้นจากการที่ใช้อวัยวะสัมผัสจากสิ่งเร้า และจัดระบบสิ่งเร้าใหม่ ภายในระบบการคิดในสมอง ทำให้เราทราบว่า สิ่งเร้า หรือสิ่งแวดล้อมที่สัมผัสนั้น คืออะไรมีความหมายอย่างไร มีลักษณะอย่างไร (ซูซีฟ อ่อนโคกสูง. 2518: 90 – 91.)

การรับรู้ คือ การสัมผัสที่สามารถสื่อความหมาย เป็นการแปล หรือ ตีความแห่งการสัมผัส ที่ได้รับออกมาเป็นหนึ่งสิ่งใด ที่มีความหมายอันเป็นสิ่งที่รู้จัก และเข้าใจกันในการแปล หรือ ตีความหมายของการสัมผัสนั้น จำเป็นที่อินทรีย์จะใช้ประสบการณ์เดิม หรือความชัดเจนแต่หนหลัง แต่หากคนเราไม่มีความรู้เดิม หรือลืมเรื่องนั้นๆไป ก็จะไม่มีการรับรู้สิ่งนั้นๆ จะมีก็เพียงแต่ที่สัมผัสกับสิ่งเร้าเท่านั้น กระบวนการของการรับรู้ จึงหมายถึง กระบวนการที่คาบเกี่ยวระหว่างความรู้สึก ความเข้าใจ การคิด การเรียนรู้ การตัดสินใจ และเป็นการแสดงพฤติกรรม ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภูมิดังนี้ (สุภัทรา เสงวณิชย์. 2541: 15)

ภาพประกอบ 1 แสดงกระบวนการรับรู้

ที่มา : สุภัทรา เสงวณิชย์. (2541). การรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2540 – 2541 และพฤติกรรมประหยัดของบิดา มารดา และบุตรวัยรุ่น. หน้า 15

การรับรู้ (Perception) เป็นคำที่มีความหมาย เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา สังคม และ พฤติกรรมการรับรู้ มีผู้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

กรรณิการ์ สุวรรณโคตร (2528: 464-468) ได้กล่าวว่า การรับรู้ เป็นกระบวนการที่บุคคล ใช้เลือกจัดประเภท และแปลความหมายของสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อม ที่มากระตุ้นประสาทสัมผัส และพาดพิงข้อมูลที่แปลนี้ไปสู่การกระทำที่มีความหมาย ดังนั้นพฤติกรรมของบุคคลจะตอบสนองต่อ สิ่งเร้าที่ได้รับอย่างไร ขึ้นอยู่กับผลการทำงานของกระบวนการรับรู้ นี้ และยังกล่าวอีกว่าการรับรู้ ทำให้บุคคลตระหนักถึงตนเอง บุคคลอื่น สิ่งของ และเหตุการณ์ในสิ่งแวดล้อมในโลกแห่งความเป็นจริง การรับรู้ให้ความหมาย ความสำคัญต่อบุคคลนั้น และมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมออกแต่ละ บุคคล มีการรับรู้ต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์เดียวกันได้แตกต่างกันไปตามประสบการณ์ กาลเวลา ความสนใจ ความต้องการ สภาวะอารมณ์ เป้าหมาย สถานภาพ บทบาทของตนในครอบครัว โลก ของงาน และสันตนาการส่วนบุคคล การรับรู้ และการแปลความหมายของสิ่งเร้าขึ้นอยู่กับปัจจัย หลายประการ เช่น ความตั้งใจ ความสนใจ ความรู้ ความจำ ประสบการณ์ สภาพ อารมณ์ ความ คาดหวัง ความเชื่อ ทศนคติ สถิติปัญญา จิตสำนึก วุฒิภาวะ และสัมพันธภาพกับผู้อื่น

สุโท เจริญสุข (2520: 24) กล่าวว่า การรับรู้ หรือ สัญชาตญาณ คือ การรู้จักสิ่งต่างๆ สภาพต่างๆ ภาวะต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้ามาทำปฏิกิริยากับตัวเราเป็นการแปลอาการสัมผัสให้มีความหมายขึ้นเกิด เป็นความรู้เฉพาะตัวขึ้น สำหรับบุคคลนั้น ๆ

ประดินันท์ อูปรมัย (2521: 89) กล่าวว่า การรับรู้หมายถึง กระบวนการที่บุคคลรับสัมผัสสิ่ง เร้าแล้วใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมแปลความหมายของสิ่งเร้าที่รับสัมผัสนั้น

ทองหล่อ สุวรรณภาพ (2521: 72) อธิบายว่า การรับรู้คือการแปล หรือตีความหมายของ การสัมผัส หรืออาการสัมผัสที่คนได้รับมาเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมาย

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523: 37) ได้ให้ทัศนะไว้ว่าการรับรู้หมายถึง การตีความหรือการแปลความหมายจากอาการสัมผัสถ้าขาดกระบวนการตีความนี้จะไม่มีการเข้าใจในสิ่งเร้า

ประนอม สโรชมาน (2524: 52) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง การแปลความ หรือ การตีความ การรับรู้ความรู้สึก (Sensation) ที่ได้ออกเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมาย หรือที่รู้จักเข้าใจ

วนิดา เสนีเศรษฐ และชอบอินทร์ประเสริฐกุล (2530: 4) กล่าวถึงการรับรู้ว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลได้รับแล้วทำการตีความ และมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งโดยปกติแล้วมนุษย์จะมอง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในโลกนี้ในสายตาของการรับรู้มากกว่าการหาข้อเท็จจริงที่เป็นจริง

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2531: 42) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง การตีความหมายการรับสัมผัส ออกเป็นสิ่งที่มีความหมาย ซึ่งการตีความนั้นจะต้องอาศัยประสบการณ์หรือการเรียนรู้ คณะจารย์ ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 33) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง การแปลความหมาย หรือ ตีความสิ่งเร้าของอวัยวะรับสัมผัส ส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือทั้ง 5 ส่วน ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น และผิวหนัง และการตีความหมายนี้ มักอาศัยประสบการณ์เดิม

แกริสัน (Garrison 1972: 63) ให้ความหมาย ของการรับรู้ว่า หมายถึง กระบวนการซึ่งทางสมอง ตีความ หรือ แปลความหมายข้อมูลที่ได้จากการสัมผัส (Sensation) ของร่างกาย (ประสาทสัมผัสต่าง ๆ) กับสิ่งแวดล้อมที่เป็นสิ่งเร้า หรือ สิ่งแวดล้อมเร้าสัมผัสนั้นเป็นอะไร มีความหมายอย่างไร มีลักษณะอย่างไร ฯลฯ

พจนา สุวรรณประทีป (2532: 11) กล่าวว่า การรับรู้ คือ การใช้ประสบการณ์เดิม แปลความหมายสิ่งเร้าที่ผ่านประสาทสัมผัส และเกิดความรู้สึกในความคาดหมายนั้น

โกลเดนสัน และลองแมน (Goldenson and Longman 1984: 543) ให้ความหมายของการรับรู้ว่าเป็นการรับรู้วัตถุ สิ่งของ ความสัมพันธ์และเหตุการณ์ โดยอาศัยสัมผัสและกิจกรรมเหล่านี้ทำได้โดยใช้อวัยวะสัมผัส และแปลความหมายสิ่งเร้านั้น

เวอร์ไฮเมอร์ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528: 200 -201; อ้างอิงจาก Wertheimer. n.d. : 344) กล่าวว่า การเรียนรู้ คือ การรับรู้ โดยอาศัยประสบการณ์ เดิม หรือแปลความหมาย จากการสัมผัสการรับรู้เกิดจากการสร้างสถานการณ์ของสิ่งเร้าทั้งหมด และการใช้ประสบการณ์เดิมมาสร้างสถานการณ์ทำให้เกิดภาพลวงตามได้ ดังนั้น แต่ละคนอาจจะรับรู้ในสิ่งเร้าเดียวกัน หรือแตกต่างกัน ได้แล้วแต่ประสบการณ์เดิม โดยไม่มีการตัดสินใจว่าผู้ใดมีการรับรู้ที่ผิด หรือผู้ใดมีการรับรู้ที่ถูก

ลินซี และ ทอมสัน (ประภาเพ็ญสุวรรณ และสวิง สุวรรณ. 2534: 33; อ้างอิงจาก Lindzey and Thomson. 1975: 90 - 135) กล่าวว่า การรับรู้ คือ กระบวนการทางจิตวิทยาพื้นฐานของบุคคล เพราะถ้าปราศจากการรับรู้แล้ว บุคคลไม่มีความจำ ความคิด หรือการเรียนรู้ การรับรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้น ประกอบด้วยขั้นตอน คือ เมื่อบุคคลรับพลังจากสิ่งเร้า ซึ่งจะเร้าประสาทสัมผัส แล้วประสาทสัมผัสจะส่งรหัสพลังงานผ่านเส้นประสาท และเส้นประสาทจะสร้างข้อมูลต่อไปยังสมอง ซึ่งขั้นสุดท้ายของกระบวนการการจะเป็นการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้านั้น ๆ

พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์ และคณะ (2528: 12) กล่าวว่า การรับรู้ เป็นเหตุการณ์ภายในจิตใจบุคคล หรือ ปรากฏการณ์ทางจิตในขณะใดขณะหนึ่งโดยปลายประสาทสัมผัสรับพลังเร้าเข้าสู่ระบบประสาทส่วนกลางเพื่อผสมผสานให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งพลังเหล่านี้ เป็นพลังภายใน และพลังภายนอกด้วย และ ความเข้าใจที่เกิดขึ้นโดยการรับรู้โดยตรง เกิดจากการใช้สติปัญญา การคิดจากการรู้ (cognition) มากกว่าการใช้อารมณ์และแรงจูงใจ (affect & conation)

เทพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ (2529: 6-7) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการในการรับการจัดระเบียบ และ การแปลความหมายของสิ่งเร้าที่บุคคล พบเห็น หรือ มีความเกี่ยวพันเกี่ยวข้องกับตัวในสภาพแวดล้อมหนึ่ง ๆ องค์ประกอบที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ สถานการณ์ ความต้องการ และหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคล การรับรู้ที่แตกต่างกัน จะมีผลทำให้พฤติกรรมของบุคคลแตกต่างกันออกไป (เทพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ. 2530: 6) กระบวนการแปลความหมาย การตีความจากสิ่งที่ได้สัมผัส หรือ สิ่งเร้า นั้น เป็นกระบวนการทางสมองที่ทำให้ทราบว่า สิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อมที่เราสัมผัสนั้นเป็นอะไรมีความหมาย และลักษณะอย่างไร โดยจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์เดิม เป็นเครื่องช่วยในการตีความ หรือแปลความ

ประมะ สตะเวทิน (2530: 67-68) ได้กล่าวถึง การรับรู้ (Perception) ว่าเป็นกระบวนการตีความหมาย สิ่งที่เราพบเห็นในสิ่งแวดล้อม ส่วนความหมาย (Meaning) คือ สิ่งที่เกิดจากกระบวนการตีความหมายหรือการรับรู้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ เราจะมีความหมายต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งที่เรารับรู้ (Perceive) หรือ ตีความหมาย (Interpret) สิ่งนั้นอย่างไร ในการรับรู้ และตีความหมายสิ่งที่เราพบเห็น เรากระทำโดยอาศัยประสบการณ์ของเรา ประสบการณ์ของเรามีอิทธิพลต่อการรับรู้ และความหมายของเราต่อสิ่งที่เราพบเห็น

ประสบการณ์ คือ สิ่งที่เรารับรู้ พบเห็น มีความหมาย และจดจำไว้ใช้ ได้แก่ ความเชื่อ ค่านิยม ภาษา ความรู้ สถานะทางสังคม ทักษะ บุคลิกลักษณะ ศาสนาวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี อาชีพ ความต้องการ อารมณ์ เป็นต้น เรารับรู้และตีความหมายสิ่งที่เราประสบโดยอาศัยความหมายจากประสบการณ์ที่เรามีอยู่ หากสิ่งที่เราพบเห็นเป็นสิ่งใหม่ซึ่งเรา ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน เราก็กทำในสิ่งนั้น มีความหมายได้ด้วยการเลือก (select) เพิ่มเติม (Add) บิดเบือน (Distort) หรือ โยง (Relate) สิ่งนั้นให้เข้ากับประสบการณ์ของเรา ดังได้กล่าวแล้วว่า ประสบการณ์ (Experience) มีอิทธิพลต่อการรับรู้ (Perception) และความหมาย (Meaning) ของคน แต่เนื่องจากคนแต่ละคน มีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ไม่มีใครที่จะมีประสบการณ์เหมือนกันทั้งหมด ดังนั้นแต่ละคน จึงมีการรับรู้ และแปลความหมายต่อสิ่งที่เราพบเห็นแตกต่างกันไป

การรับรู้ เป็นขั้นตอนแรกของการมีพฤติกรรม แต่การรับรู้ เป็นเพียงตัวแปรตัวหนึ่งเท่านั้น ในการเกิดพฤติกรรม ยังมีตัวแปรอื่น ๆ อีกมากมาย ที่มีส่วนในการเกิดพฤติกรรม เช่น ทักษะ บทบาท และความคาดหวังในบทบาท แรงจูงใจ ฯลฯ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การรับรู้มีความสำคัญต่อพฤติกรรมในแง่ที่ว่า ถ้าบุคคลรับรู้ถูกต้องแม่นยำ การแสดงพฤติกรรมก็จะออกไปใน

รูปหนึ่ง ถ้าบุคคลรับรู้อย่างไม่ถูกต้องแม่นยำ จะทำให้การแสดงพฤติกรรมจะออกมาในอีกรูปแบบหนึ่ง นั่นคือ การรับรู้มีส่วนทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน

สื่อมวลชน

สื่อมวลชน หมายถึง สื่อที่นำสารจากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสาร ซึ่งประกอบด้วยจำนวนคนมาก ไม่ได้อยู่ในสถานที่เดียวกัน มีความหลากหลาย มีลักษณะแตกต่างกัน และสามารถสื่อสารได้อย่างรวดเร็วภายในเวลาที่ใกล้เคียงกันหรือในเวลาเดียวกัน (ประมะ สตะเวทิน. 2541: 134-135) เป็นการเพิ่มพูนความรู้ แพร่กระจายข่าวสาร รวมทั้งเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่พึงปรารถนาได้ (Regers and Shoemaker, 1971: 145)

บรูซ เวสเลย์ และมาลคอม แมคลิน (ประมะ สตะเวทิน. 2541: 48-50 อ้างอิงจาก Bruce Westley and Malcom MacLean. n.d.) อธิบายการสื่อสารมวลชนว่า เมื่อผู้ส่งสารได้แก่ บุคคลหรือสถาบันต้องการที่จะแจ้งเหตุการณ์หนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อม ก็ส่งสารผ่านสื่อมวลชน ซึ่งจะนำเสนอข่าวสารไปยังผู้รับสาร และมีการติดต่อสื่อสารกลับไปยังผู้ส่งสารหรือสื่อมวลชน รวมทั้งการสื่อสารกลับจากสื่อมวลชนไปยังผู้ส่งสาร

สื่อมวลชนเป็นสื่อที่อาศัยเทคโนโลยีในการแพร่กระจายข่าวสาร เพื่อเชื่อมโยงผู้ส่งสารกับผู้รับสารเข้าด้วยกัน สามารถนำสารจากแหล่งข้อมูลข่าวสารไปสู่ผู้รับสารจำนวนมาก ซึ่งอยู่ห่างไกลและกระจัดกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน และเป็นเวลาที่ใกล้เคียงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สารที่ส่งออกไปมีเนื้อหาเดียวกัน และมีความหลากหลายทั้งข้อความ ความคิดเห็น ความบันเทิง เพื่อตอบสนองผู้รับสารที่มีความแตกต่างกัน จึงมีความถูกต้องตรงกัน แต่อย่างไรก็ตามการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนไม่อาจจัดทำเนื้อหาสารให้เป็นที่พอใจและถูกใจผู้รับสารได้ทุกคน และไม่สามารถเลือกผู้รับสารคนใดคนหนึ่งได้โดยเฉพาะ อีกทั้งยังไม่สามารถป้องกันการเลือกรับสาร จึงทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพจำกัด มีการสื่อสารกลับที่จำกัดล่าช้า นอกจากนี้การสื่อสารผ่านสื่อมวลชนเป็นการให้ข่าวสารและความรู้ มากกว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสาร เนื่องจากผู้รับสารสามารถเลือกใช้สื่อมวลชนตามต้องการ สนับสนุนทัศนคติเดิมของตน สื่อมวลชนจึงทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุนทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสาร มากกว่าที่จะเป็นผู้เปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสาร

สื่อบุคคล

สื่อบุคคล คือตัวบุคคลที่นำพาข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยการติดต่อสื่อสารแบบตัวต่อตัวระหว่าง 2 คน หรือมากกว่า 2 คนขึ้นไป

เคทซ์ และลาซาร์สเฟรด์ (Kata and Lazarsfeld. 1955: 43) เห็นว่าสื่อบุคคลมีความสำคัญมากในขั้นตอนการจูงใจ เพราะจะมีผลทำให้ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด และกระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคลว่าจะเกิดขึ้นในโอกาสที่เหมาะสม มีการปรับเปลี่ยนข้อมูลที่จะส่งผ่านให้ น่าสนใจ สอดคล้องกับแรงจูงใจ หากมีการปฏิเสธสารที่ส่งไป ผู้ส่งสารหรือผู้นำความคิดสามารถชี้แจง โต้แย้ง ให้เหตุผลเพิ่มเติมได้

เป็นการสื่อสารกลับอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ผู้ส่งสารยังสามารถใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัว และสถานภาพทางสังคมเอื้อให้เกิดการส่งและรับสารอย่างได้ผล (Lazarsfeld. 1948: 151)

โรเจอร์สและชูเมกเกอร์ (Rogers with Shoemaker. 1971: 252-253) กล่าวถึงประสิทธิภาพของสื่อบุคคลว่า หากต้องการให้บุคคลเกิดการตัดสินใจยอมรับข่าวสาร ควรใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อบุคคลเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสาร สื่อบุคคลจะมีประโยชน์มากกว่ากรณีที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับสารเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมในการรับข่าวสารนั้น และยังช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจกระจ่างชัดต่อสารและตัดสินใจรับข่าวสารได้อย่างมั่นใจยิ่งขึ้น สามารถทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข่าวสารได้ในเวลารวดเร็ว ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจสารก็จะถามเพิ่มเติมจากแหล่งสารได้ทันที และผู้ส่งสารก็สามารถปรับปรุงแก้ไขสารที่ส่งออกไปให้เข้ากับความต้องการและความเข้าใจของผู้รับสารได้ในเวลาอันรวดเร็วเช่นกัน

อย่างไรก็ตามการใช้สื่อมวลชนคู่กับสื่อบุคคล (Media Forums) สามารถลดอุปสรรคของการสื่อสารที่เกิดจากการเลือกรับสาร สื่อบุคคลจะทำหน้าที่สนับสนุนผลหรืออิทธิพลที่เกิดจากสารของสื่อมวลชน และการสื่อสารโดยใช้สื่อมวลชนและสื่อบุคคลจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของสารที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสาร โดยช่วยลดอุปสรรคอันอาจเกิดจากการเลือกรับสารและการตีความสาร (เสถียร เขยประทับ. 2525: 232-233)

ประเภทของการรับรู้

การรับรู้ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528: 228-239) ดังนี้

1. การรับรู้ทางอารมณ์ หมายถึง การรับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เช่น รู้สึกดีใจ เสียใจ ตื่นเต้น รัก เกลียด ชื่นชม เป็นต้น
2. การรับรู้ลักษณะของบุคคล ต้องอาศัยการแปลข้อมูล 3 ประการ คือ
 - 2.1 ลักษณะทางกายภาพ เช่น รูปร่าง หน้าตา ลักษณะแขนขา เท้า สีผิว
 - 2.2 พฤติกรรม เช่น การพูดคุย การยิ้ม การหัวเราะ การเดิน
 - 2.3 คำบอกเล่า เช่น คำบอกเล่าจากญาติพี่น้อง เพื่อน ผู้ใกล้ชิด
3. การรับรู้ภาพพจน์ของกลุ่มบุคคล หมายถึง มโนภาพ หรือมโนคติของสิ่งต่าง ๆ ตามที่บุคคลรับรู้ เป็นภาพที่อยู่ในความคิด หรือจินตนาการของบุคคล และ บุคคลสามารถ บอกลักษณะของภาพเหล่านั้น ให้ผู้อื่นทราบได้ด้วย
4. การรับรู้ปรากฏการณ์ทางสังคม เป็นการตีความ หรือแปลความหมาย สิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏการณ์ ต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ตามความเชื่อตนเอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้ การรับรู้ปรากฏการณ์ทางสังคมนั้นขึ้นอยู่กับสาเหตุสำคัญ 2 ประการคือ
 - 4.1 ระดับการรับรู้ หมายถึง การที่บุคคล มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ เซาว์ปัญญาหรือความเฉลียวฉลาด เมื่อต่างกันย่อมมีผลในการตีความต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ต่างกันด้วย

4.2 การเปลี่ยนการรับรู้ คือ ถ้าผู้มีการรับรู้ต่ำ เมื่อได้มีโอกาส สนทนา หรืออภิปราย กับผู้ที่มีการรับรู้สูง ก็อาจจะถูกผู้มีการรับรู้สูง เปลี่ยนแนวความคิด หรือ แนวทางการรับรู้ได้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลและกำหนดการรับรู้

สิ่งเร้าเดียวกัน อาจจะทำให้คนสองคนรับรู้ต่างกัน ฉะนั้น การที่มนุษย์สามารถรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ อย่าง การจะรับรู้ได้ตีความน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล เช่น อวัยวะสัมผัส ความตั้งใจ ความสนใจในขณะนั้น และประสบการณ์ที่ผ่านมา เนื่องจากสิ่งเร้าที่จะกระตุ้นให้บุคคลเกิดการรับรู้มีอยู่มากมาย ดังนั้นการที่บุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งในขณะใดนั้น จึงขึ้นอยู่กับสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น ต่อไปนี้ (กันยา สุวรรณแสง. 2532: 132) คือ

1. อิทธิพลจากภายนอก ได้แก่ ความเข้มข้น ขนาดของสิ่งเร้า การกระทำซ้ำ ๆ การกระทำสิ่งที ตรงกันข้าม และการเคลื่อนไหว เป็นต้น

2. อิทธิพลจากภายใน ได้แก่ แรงจูงใจ การคาดหวัง ในที่นี้ จะแบ่งสิ่งที่มีอิทธิพลหรือปัจจัยการรับรู้ เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้รับรู้ แบ่งได้ เป็น 2 ด้าน คือ

2.1.1 ด้านกายภาพ หมายถึง อวัยวะสัมผัส ถ้าอวัยวะสัมผัสสมบูรณ์ก็จะรับรู้ได้ ดี ถ้าหย่อนสมรรถภาพ เช่น หูตึง ตาเอียง เป็นหวัด ก็จะรับรู้ได้ไม่ดี

2.1.2 ด้านสติปัญญา คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการรับรู้ มีหลายประการ เช่น ความจำ อารมณ์ สติปัญญา ความพร้อม การสังเกตพิจารณา เป็นต้น อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้เดิม ซึ่งนักจิตวิทยาถือว่าการรับรู้เป็นสิ่งทีเลือกสรรอย่างยั้งนับตั้งแต่การเลือกสัมผัสเลือกเอาเฉพาะที่ต้องการและแปลความให้เข้าใจตัวเอง

2.2 อิทธิพลของปัจจัยทางด้านจิตวิทยา มีดังนี้ คือ

2.2.1 ความรู้เดิม หมายถึง กระบวนการรับรู้ เมื่อสัมผัสแล้วต้องแปลเป็นสัญลักษณ์ โดยอาศัย ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าที่เราจะรับรู้ ฉะนั้นหากไม่มีความรู้เดิมในเรื่อง มาก่อนก็ย่อมจะทำให้การรับรู้ผิดไปจากความเป็นจริง เช่น จากประสบการณ์เดิม สภาพของจิตใจ อิทธิพลของสังคม เป็นต้น

2.2.2 ลักษณะของสิ่งเร้า หมายถึง คุณสมบัติของสิ่งเร้า ซึ่งเป็นปัจจัย ภายนอก ที่ทำให้คนเราก่อเกิดความสนใจที่จะรับรู้ หรือทำให้การรับรู้ของคนเราก่อความ คลาดเคลื่อนไป จากความจริง เช่น ความใกล้ชิดกับสิ่งเร้า ความคล้ายคลึงกันของสิ่งเร้า ความต่อเนื่องกันของสิ่งเร้า และสภาพพื้นฐานของการรับรู้ เป็นต้น

มีปัจจัยหลายประการ ที่มีผลต่อการรับรู้ ของบุคคล และปัจจัยเหล่านี้ มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัจจัยดังกล่าวนี้ มีผู้กล่าวไว้หลายทาง ดังนี้

จุง และเมกเกนสัน (Chung & Meggenon. 1981: 110) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ แบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

(1) ปัจจัยภายนอก ซึ่งได้แก่ ขนาดของสิ่งเร้า ความเข้มข้นหรือความรุนแรง สิ่งที่ต้องเข้ามา สิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ การเคลื่อนไหว สิ่งแปลกใหม่หรือแนวทางใหม่ สถานภาพและรูปร่างภายนอกที่ปรากฏ

(2) ปัจจัยภายใน ได้แก่ ความต้องการ หรือสิ่งจูงใจ บุคลิกภาพ มโนภาพส่วนตน ประสบการณ์ในอดีต เป็นต้น

คาทส์ และ โรเซนวิก (กุนทรี ก้องสมุทร. 2532: 14; อ้างอิงจาก Kast and Rosenzweig. 1985: 242) ได้กล่าวว่า การทำความเข้าใจพฤติกรรม ของบุคคลซึ่งแต่ละบุคคลมีประสบการณ์เดิมที่ต่างกัน รวมทั้งสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นแรงกระทบจากภายนอก เช่น แรงกดดัน พลังกลุ่ม บทบาท ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะมีผลต่อ กระบวนการรับรู้

ลีทวิชค วรานูสันติกุล (2524: 80) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ทางสังคมว่า มีปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการ ของผู้รับรู้อเอง จะทำให้ผู้รับรู้ต่อสิ่งเร้า ที่ส่งมาเป็นสิ่งที่สนองความต้องการของตัวเอง ความต้องการเป็นเหตุจูงใจให้เรารับรู้สิ่งที่ต้องการได้รวดเร็ว เช่น ขณะกำลังหิว เราจะรับรู้สิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาหารได้เร็ว เราจะได้ยินเสียงกระดิ่งของรถขายก๋วยเตี๋ยว ชัดเจนกว่าเสียงอื่น ๆ ที่เกิดในขณะเดียวกัน

2. ประสบการณ์ บุคคลทั่วไปมักจะตีความตามสิ่งที่ตัวเองสัมผัส ตามภูมิหลังของแต่ละคน

3. การเตรียมตัวไว้ก่อน การที่คนเรามีประสบการณ์ และการเรียนรู้สิ่งใดมาก่อนทำให้เราเตรียมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นในแนวเดียวกันที่เราเรียนรู้มา

4. บุคลิกภาพ บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ เช่น บุคคลที่มีบุคลิกภาพแข็งกร้าว ยึดมั่น จะรับรู้ความเปลี่ยนแปลงของสิ่งเร้าได้ช้ากว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพยืดหยุ่น

5. ทักษะ ทักษะที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ถ้าคนเรามีทักษะที่ดีต่อใครคนใดคนหนึ่ง การกระทำของบุคคลนั้นจะถูกรับรู้ในทางที่ดีอยู่เสมอ

6. ตำแหน่งทางสังคม และบทบาททำให้คนเรารับรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน

7. วัฒนธรรม เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้คนเรารับรู้อะไรแตกต่างกัน

8. สภาพทางอารมณ์ของผู้รับรู้อมีผลต่อการรับรู้

สเตียร์ (Steer 1984: 87) กล่าวว่า ปัจจัยหลัก ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้บุคคลอื่น ๆ คือ

1. คุณลักษณะของบุคคลที่ถูกรับรู้ ได้แก่ ลักษณะทางร่างกาย การพูด การใช้ท่าทางการ เหตุผลตามลักษณะอาชีพ หรือบุคลิกของผู้ถูกรับรู้

2. คุณลักษณะของบุคคลผู้รับรู้ ได้แก่ แนวความคิด ความรู้ ประสบการณ์ การตอบสนอง

3. คุณลักษณะของสถานการณ์ ได้แก่ องค์ประกอบทางสังคม บทบาทขององค์การ ตำแหน่งทางสังคม เป็นต้น

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ปัจจัยที่กำหนดการรับรู้ หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อ การรับรู้ของบุคคลที่สำคัญมี ความสนใจ ความรู้ ประสบการณ์เดิม ลักษณะของสิ่งเร้า และแรงจูงใจ เป็น

ต้น ซึ่งอิทธิพลดังกล่าว แบ่งออกเป็นอิทธิพลจากภายนอก เช่น สิ่งเร้าต่าง ๆ และอิทธิพลจากภายใน เช่น อวัยวะรับสัมผัส การรับรู้ประสบการณ์ แรงจูงใจ หรืออิทธิพลทางสังคม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ นั้น ได้แก่

1. ปัจจัยทางด้านสรีระของร่างกาย ได้แก่ ระบบประสาทสัมผัส เช่น หู ตา จมูก ลิ้น เป็นต้น
2. ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของผู้รับรู้ ได้แก่ ทักษะสติ อารมณ์ ค่านิยม ความต้องการ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ หรือความถี่ของประสบการณ์ เป็นต้น
3. ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ตำแหน่ง และบทบาททางสังคม องค์ประกอบทางสังคม วัฒนธรรม การจัดการ และการจัดองค์การ และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาของของปรมา สตะเวทิน (2530: 67-68) ผู้วิจัยได้นำแนวคิดนี้มาสร้างกรอบแนวคิดในด้านการรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลสี่บุคคล และแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เนื่องจากการรับรู้ในการศึกษาวิจัยนี้เป็นการตีความ แปลความหมายจากสื่อต่าง ๆ ที่ได้รับ ทำให้เกิดความจำ ความคิด หรือการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการในการรับรู้ เป็นการแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกจากการมองเห็นการได้ยิน การอ่าน และการตีความเกี่ยวกับปัจจัยหรือสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มากระตุ้นประสาทสัมผัสของบุคคล และมีผลทำให้เกิดการตอบสนองในแบบของการกระทำ หรือความนึกคิด

3. แนวคิดและทฤษฎีด้านทัศนคติต้องาน

ทัศนคติหรือเจตคติ ตรงกับคำ ในภาษาอังกฤษว่า Attitude ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินจากคำ ว่า Aputus และตรงกับคำ ว่า Fitness (เริงศักดิ์. 2531: 1) และจากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ได้ มีนักจิตวิทยา นักวิชาการ และผู้ให้ความหมาย ของทัศนคติ ไว้ดังต่อไปนี้

ความหมายของทัศนคติ

Allport (นพมาศ. 2539: 90 อ้างอิงจาก Allport. 1960) กล่าวว่า ทัศนคติคือสภาวะทางจิต และสภาวะทางประสาทเกี่ยวกับความพร้อมซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เป็นตัวนำ หรือมีอิทธิพลเหนือการตอบสนองของแต่ละบุคคล ที่มีต่อวัตถุและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

Belkin และ Skydell (1979: 11-12) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ สิ่งต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและคงที่

Markland, James และ Ralph (1981: 13) กล่าวถึงทัศนคติว่า เป็นแนวโน้มของปฏิกิริยา ในทางบวกหรือทางลบต่อเป้าหมายเป็นการประเมินผลประกอบกับความรูสึกทางด้านอารมณ์และความ โนม้เอียงของพฤติกรรมที่เสริมหรือต้านต้อสิ่งนั้นซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับบรรทัดฐานของ สังคม

Roger F. Vanderlaan (1986: 1) ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ เป็นประสบการณ์ของแนว ความคิด ความรูสึกต่อผู้คน ความเชื่อ ความคิดเห็น อคติ ความรู้ มุมมอง รวมทั้งเพื่อน และสังคม ที่มาเกี่ยวข้องกับตัวเรา

Gary (1992: 127) ทัศนคติ คือแนวโน้มการแสดงออกทางอารมณ์อย่างมั่นคงต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองเฉพาะอย่างต่อสิ่งรอบข้าง คือ สิ่งของ สถานการณ์ บุคคลหรือประเภทของบุคคล

Plotnik (1999: 588) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ ความเชื่อหรือความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้จากการประเมินสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในลักษณะเชิงลบ จนถึงเชิงบวก และสิ่งนั้นมีผลทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ในแนวทางที่ชัดเจนต่อสิ่งของ บุคคลหรือสถานการณ์นั้น ๆ

Robbins (2001: 68-69) ได้อธิบายว่า ทัศนคติเป็นการประเมินค่า หรือการตัดสินใจที่ เกี่ยวข้อง วัตถุ สิ่งของ และเหตุการณ์ ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ซึ่งเป็นความคิดเห็นหรือความเชื่อของบุคคล ความรูสึก (Affective Component) คือ อารมณ์ ความรูสึกที่แสดงออก ความตั้งใจที่จะแสดงออก (Behavioral Component) ต่อบุคคลหรือ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง

สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม (2526: 18) กล่าวว่า “ทัศนคติ เป็นนามธรรมและเป็นผลที่ทำให้เกิดการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม แต่ทัศนคติมิใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากแต่เป็นสภาพแห่งการพร้อมที่จะโต้ตอบและแสดงให้ทราบถึงแนวทางของการตรวจสอบของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อสิ่งเร้า”

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2535: 28) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นแนวโน้มของความรู้สึก ที่บุคคล ประเมินต่อวัตถุ และเหตุการณ์ ไม่ว่าในทางบวกหรือทางลบ และมีผลต่อการแสดงออก หรือโต้ตอบ ต่อสิ่งนั้นของบุคคล

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2538: 237) ได้ให้ความหมายของคำ ว่าทัศนคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545: 138) ได้กล่าวสรุปความหมาย ของทัศนคติว่า สภาวะความพร้อมทางจิต ที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรูสึก และแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่นานพอสมควร

อนันต์ชัย คงจันทร์ (2545: 46) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติเป็นความเห็น ในลักษณะ การประเมินเชิงบวกหรือลบเป็นการสะท้อนความรู้สึกของบุคคลในเรื่องความพอใจหรือไม่พอใจ

ความชอบหรือไม่ชอบที่มีต่องาน บุคคล วัตถุหรือเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่ง ทศนคติเป็นปัจจัย ที่มีผลต่อพฤติกรรม

จากความหมายของทศนคติดังกล่าว สามารถสรุปได้คือ ทศนคติ หมายถึง ความรู้คิด ความเชื่อ รวมถึงความรู้สึกชอบไม่ชอบและแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคล ที่มีต่อกิจกรรมหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไปในลักษณะที่สนับสนุนหรือไม่สนับสนุน ในองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ การรู้คิด ความรู้สึก และความตั้งใจที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของบุคคล

องค์ประกอบของทศนคติ

สุชา และ สุรางค์ จันทน์เอม (2526: 16) ได้แบ่งองค์ประกอบของทศนคติไว้ 3 ประการ คือ

1. Cognition Component เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้สึกหรือความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากบุคคลมีความรู้หรือเชื่อว่าสิ่งใดดีก็มักจะมีทศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ในทางตรงข้าม หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะมีทศนคติไปในทิศทางตรงกันข้าม

2. Feeling Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกของบุคคลที่ซึ่งมีอารมณ์เกี่ยวข้องกับอยู่ด้วยนั้น คือ หากบุคคลมีความรู้สึกรักหรือชอบพอในบุคคลใดหรือสิ่งใดก็จะช่วยให้เกิดทศนคติที่ดีต่อบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้นไปด้วย แต่ถ้าหากมีความรู้สึกเกลียดหรือโกรธบุคคลใด สิ่งใดก็จะทำให้ทศนคติต่อบุคคลหรือสิ่งนั้นไปในทางตรงกันข้าม

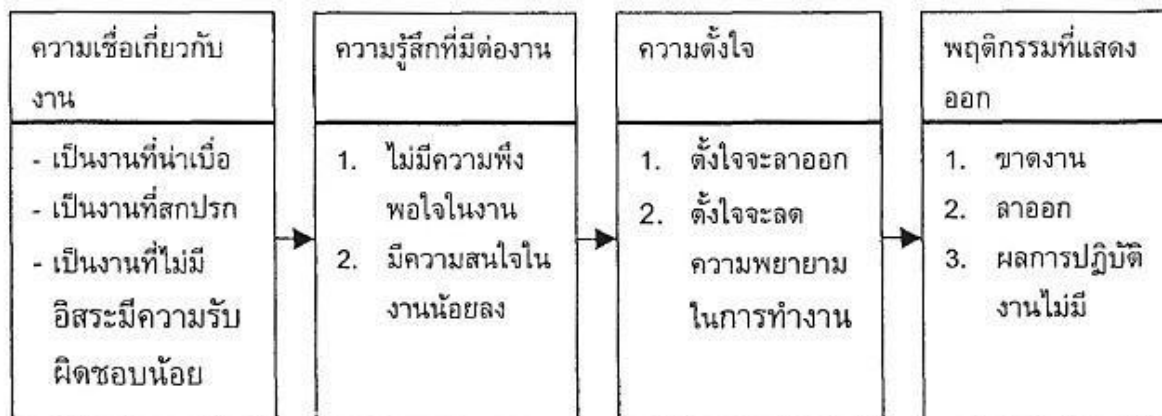
3. Action Tendency Component เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล คือ ความโน้มเอียงที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตอบโต้บางอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา พฤติกรรมที่เขาแสดงออกมานั้นเกิดจากความรู้ และความรู้สึกที่เขาได้อยู่เกี่ยวกับวัตถุ เหตุการณ์หรือบุคคลนั้น ๆ นั้นเอง

แนวคิด ทฤษฎี และความหมายเกี่ยวกับทศนคติต่องาน

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับทศนคติต่องาน ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

พีชบายน์ (วรรณา ธีรบรรรัตน์. 2540; อ้างอิงจาก Fishbein. 1967) อธิบายถึงคำว่า ทศนคติต่องาน (Job attitude) ว่าประกอบด้วย 3 ส่วนที่สัมพันธ์กันคือ

1. ความเชื่อเกี่ยวกับงาน
2. ความรู้สึกที่มีต่องาน
3. ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรม

ภาพประกอบ 2 แบบจำลองแนวความคิดของทัศนคติต่องาน

ที่มา : วรรณ ชีรบรรณรัตน์. (2540). ผลของบุคลิกภาพ ทัศนคติต่องานชาย และปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานชาย. หน้า 25

ดังในภาพประกอบอธิบายได้ว่า ความเชื่อในด้านลบเกี่ยวกับงาน เช่น เป็นงานที่น่าเบื่อ เป็นงานที่สกปรก นำไปสู่ความรู้สึกด้านลบต่องาน เช่น ไม่มีความพึงพอใจในงาน ซึ่งมีผลเกิดขึ้น โดยการแสดงพฤติกรรมที่ตั้งใจ เช่น ความตั้งใจจะลาออก ซึ่งพฤติกรรมที่ตั้งใจนี้ จะกลายเป็นพฤติกรรมจริง ๆ ได้ เช่น เกิดพฤติกรรมการลาออกจากบริษัท จากตัวอย่างดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมการทำงานที่แสดงออกส่วนใหญ่มีผลมาจากทัศนคติ

สิริอร วิชชาวุธ (2544: 199) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่องานคือ ความรู้ ความเชื่อ ความรู้สึก และแนวโน้มของการกระทำ ที่มีต่องาน ซึ่งมีผลต่อระดับการทำงาน ของบุคคลโดยองค์ประกอบของทัศนคติมี 3 องค์ประกอบ คือ

1. ความรู้และความเชื่อ (Cognitive Component) ความรู้ และความเชื่อของบุคคลที่มีต่องาน เป็นไปตามการรับรู้ของบุคคลซึ่งอาจตรงกับสภาพตามความเป็นจริงหรือไม่ก็ได้ เช่น หัวหน้ามีความเชื่อว่าลูกน้องทำงานได้ โดยไม่ต้องมีการสอนงาน ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วลูกน้องอาจไม่มีความสามารถในการทำงาน และจำเป็นต้องได้รับการสอนงาน แต่หัวหน้าก็จะทำตามความเชื่อของเขา และเขาจะไม่สอนงานแก่ลูกน้องหรือหัวหน้าเชื่อว่า การพูดจาสุภาพกับลูกน้อง ไม่สามารถทำให้ลูกน้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ และการพูดจากระโชกโฮกฮากจะช่วยให้ลูกน้องทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเมื่อหัวหน้าต้องการให้ลูกน้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ หัวหน้าพูดจากระโชกโฮกฮากกับลูกน้องซึ่งมักจะสอดคล้องกับความเชื่อของเขา แต่ความเป็นจริงแล้ว ลูกน้องอาจ

ทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพได้ ถ้าหัวหน้าพูดจาสุภาพกับเขา เป็นต้น บุคคลได้รับความรู้ ความเชื่อ และค่านิยมมาจาก ประสบการณ์ที่เขาประสบด้วยตัวของเขาเอง และประสบการณ์ทางอ้อม

2. ความรู้สึก บุคคลจะมีความรู้สึก (Affective Component) ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่ พอใจในงานหรือต่อสภาพแวดล้อมต่างๆ ของงานที่ตนทำ ความรู้สึกเกิดจากประสบการณ์ของ บุคคลที่สัมผัสกับงาน เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ทั้งตามการหลักการเรียนรู้ เงื่อนไขของสิ่งเร้า และเงื่อนไขของผลกรรม เช่น เมื่อลงมือทำ งานได้พบกับเพื่อนร่วมงาน ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำให้ตนเองมีความสุขงานที่ทำ จึงให้ความสุขแก่ตน ทำให้เกิดความรักในงานไปด้วย เมื่อผลงานดี และได้รับคำชมเชยจะเกิดความรู้สึกของงานที่ตนทำ และพอใจหัวหน้าผู้ให้คำชมเชยด้วย เมื่อเจ้าหน้าที่ทำงานแล้วพบหัวหน้าจุกจิกจู้จี้ คอยดูว่า ความรู้สึกไม่ชอบ หัวหน้าที่เกิดขึ้น และทำให้ไม่ชอบงานไปด้วย

3. แนวโน้มการเกิดพฤติกรรม (Activity Component) เมื่อบุคคล มีความรู้ ความเชื่อหรือ ค่านิยม และความรู้สึกต่องานไปในทางใดแล้ว เขาก็มีแนวโน้มการทำพฤติกรรมที่สอดคล้องกับ ความรู้ ความเชื่อ และความรู้สึกของเขา เช่น พนักงานคนหนึ่งมีความเชื่อว่าการทำงานในหน้าที่ที่ ทำอยู่ ไม่มีความก้าวหน้า และได้รับค่าตอบแทนต่ำ เขาไม่ชอบงานนี้ แนวโน้มในการลาออกจากงาน ของเขาจะสูง หากพนักงานเชื่อว่างานของเขาเป็นงานมีเกียรติ เขาชอบงานนี้มาก เขาก็มีแนวโน้ม มุมานะในการทำ งานของเขาอย่างเต็มความสามารถ เมื่อหัวหน้าเชื่อว่าลูกน้องทำงานได้โดยไม่ต้อง มีการสอนงาน หัวหน้าจะไม่สอนงานให้แก่ลูกน้อง เมื่อพนักงานไม่ชอบหน้าลูกค้ำ พนักงานจะไม่ ค่อยบริการลูกค้ำ ลูกค้ำจะไม่พอใจการบริการ ลูกค้ำจะไม่มารับบริการอีก ถ้าลูกน้องชอบหัวหน้า ลูกน้องมักจะทำงานตามที่หัวหน้าต้องการ เป็นต้น

นักจิตวิทยามีความเชื่อว่า (สิริอร. 2544: 203) ทักษะคติที่ไม่ดีต่องานมีความสัมพันธ์ กับ สิ่งต่อไปนี้

1. สุขภาพทางจิต และสุขภาพทางกายของบุคคลเสื่อมลง พนักงานที่ไม่พอใจในงานจะมี อាកาร เห็น้อยล้า ปวดศีรษะ และไม่สบาย มากกว่าพนักงานที่มีความพอใจในงาน

2. ผลผลิตตกต่ำ

3. การขาดงาน (Absenteeism) สูง

4. การลาออกจากงาน (Turnover) สูง

5. อัตราการเกิดอุบัติเหตุสูง

การศึกษาที่ Hawthorne Plant Western Electric Company พบว่าพนักงานทำงานได้ดี มีผล ผลิตสูงในทุกเงื่อนไขไม่ว่าจะทำ งานในห้องที่มีแสงไฟในระดับแรงเทียนไม่เท่ากันก็ตาม ทั้งนี้ เป็นเพราะ พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อการทำ งานเนื่องจากเขามีสิทธิเลือกเพื่อนร่วมงานของเขาเอง และทำงานโดยอิสระจากการถูกควบคุมดูแลของหัวหน้า

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของฟิชบายน์ (Fishbein. 1967) ที่ อธิบายถึงคำว่าทัศนคติต่องาน (Job attitude) ว่าประกอบด้วย 3 ส่วนที่สัมพันธ์กันคือ 1. ความเชื่อ เกี่ยวกับงาน 2. ความรู้สึกที่มีต่องาน 3. ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรม และพฤติกรรมการทำงานที่

แสดงออกส่วนใหญ่มีผลมาจากทัศนคติ มาใช้เป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติในการทำงาน เช่นความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีผลความร่วมมือในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. แนวคิดและทฤษฎีด้านความพร้อม

ความหมายของความพร้อม (Readiness)

ครอนบาค (Cronbach. 1970: 45-50) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า หมายถึงสมรรถวิสัย (Capacity) หรือวุฒิภาวะ (Maturity) ในด้านต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตัว ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้สามารถแสดงการกระทำ หรือปฏิกิริยาตอบสนอง (Response) เพื่อให้เกิดความต้องการ หรือความมุ่งหมายที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งความพร้อมแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ความพร้อมที่เป็นวุฒิภาวะทางร่างกาย (Physical Maturity) และความพร้อมที่เป็นวุฒิภาวะทางด้านสติปัญญา (Intellectual Maturity)

พรรณี ชูทัย (2522: 15) ได้ให้ความหมายความพร้อมว่า หมายถึงเป็นภาวะของบุคคล ที่จะเรียนสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ 1. วุฒิภาวะ 2. การที่ได้รับการฝึกฝนการเตรียมตัว 3. ความสนใจและแรงจูงใจเหมาะสมกับวัย

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 73) กล่าวถึงความพร้อมว่า เป็นสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้อะไรสิ่งใดอย่างบังเกิดผล ซึ่งความพร้อมนี้จะขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ นอกจากนี้ความพร้อมในการเรียนรู้อย่างขึ้นอยู่กับ การฝึกฝนเตรียมตัว ตลอดถึงความสนใจที่จะเรียนรู้ในสิ่งนั้น

มรุฑ ก้องวิริยะไพศาล (2549: 11) ความพร้อมหมายถึง สภาวะบุคคลที่สามารถเรียนรู้ สิ่งใดสิ่งหนึ่งในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งเกิดจากวุฒิภาวะทางร่างกายจิตใจ และความรู้พื้นฐานของผู้ นั้น

แทชเชอร์ และคณะ (Tatcher and other. 1972: 695) ได้ให้ความหมายของความพร้อมไว้ว่าหมายถึง ลักษณะของบุคคลซึ่งกระทำด้วยความคล่องตัว กระตือรือร้น มีความตั้งใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมนั้นบรรลุความสำเร็จ

กู๊ด (Good. 1973: 472) ได้ให้ความหมายของความพร้อมไว้ว่าหมายถึง ความตั้งใจ ความต้องการ และความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ความพร้อมขึ้นอยู่กับระดับวุฒิภาวะ ประสบการณ์ อารมณ์ และจิตใจ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 220) กล่าวว่า ความสำเร็จถึง สภาพความสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ที่พร้อมจะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางด้านร่างกาย ได้แก่ วุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งหมายถึง การเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ของอวัยวะของร่างกาย ทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพอใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2530: 473) กล่าวว่า ความพร้อมหมายถึง ความสามารถที่บุคคลที่จะ ดำเนินกิจกรรมหนึ่งอย่างได้ผลดีในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ความพร้อมประกอบด้วย วุฒิภาวะทาง กาย กับสภาพการณ์อื่น ๆ เช่น ความสนใจ แรงจูงใจ ประสบการณ์เดิม ความต้องการ สุขภาพจิต เป็นต้น

สังัด อุทรานันท์ (2532: 147-148) กล่าวว่า ความพร้อมเป็นสภาวะทางด้านร่างกาย หรือ จิตใจที่มีอยู่ในตัวบุคคลซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียน ถ้าปราศจากความพร้อมแล้วบุคคลนั้น อาจจะไม่เรียนรู้ หรือหากเกิดการเรียนรู้ก็จะเป็นไปอย่างผิวเผิน ความพร้อมในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับ วุฒิภาวะ และความรู้พื้นฐานของผู้เรียนว่าเพียงพอที่จะเรียนสิ่งใหม่หรือยัง หากสิ่งหนึ่งสิ่งใดยังไม่ พร้อม อาจทำให้การเรียนการสอนเป็นไปโดยไม่ได้ผลเท่าที่ควร

พัชรี สวนแก้ว (2536: 31) ให้ความหมายความพร้อมว่าหมายถึง ความสามารถทางกาย และจิตใจที่จะเรียน ซึ่งประกอบด้วย ความอยากเรียน มีทักษะ และมีพื้นฐานที่เหมาะสม

จากความหมายของความพร้อมที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ความพร้อมเป็นสภาวะของ บุคคลที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บังเกิดผลด้วยความตั้งใจ และกระตือรือร้น ซึ่งเกิดจากวุฒิภาวะ ประสบการณ์ อารมณ์ และความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม

ทฤษฎีพัฒนาการของบรูเนอร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542: 67 ; อ้างอิงจาก Bruner. 1960) ได้อธิบายว่า ความพร้อมเป็นสิ่งที่สามารถกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้เร็ว และความพร้อมเป็น ความสามารถที่จะเกิดทักษะอย่างง่ายก่อน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของทักษะที่ยากต่อไป

ทฤษฎีพัฒนาการของกิเซล (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542: 66 ; อ้างอิงจาก Gesell. n.d.) ได้อธิบายว่า ความพร้อมเป็นเรื่องของธรรมชาติ อันเนื่องมาจากแรงขับที่เกิดขึ้นจากภายในโดยไม่ต้องอาศัยแรงกระตุ้นจากภายนอก

กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) ของธอร์นไคค์ (อารี พันธุ์มณี 2534: 123-124 ; อ้างอิงจาก Thorndike. n.d.) หมายถึงสภาพความพร้อม หรือความมีวุฒิภาวะ ของผู้เรียนทั้งทาง ร่างกาย อวัยวะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม สภาพความพร้อม

ของหู ตา ประสาท สมอง กล้ามเนื้อ ประสบการณ์เดิมที่จะเชื่อมโยงกับความรู้อื่นหรือสิ่งใหม่ ตลอดจนความสนใจ ความเข้าใจต่อสิ่งที่เรียน ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมตามองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความพร้อม จำแนกออกเป็น 3 สภาพ ดังนี้

1. เมื่อบุคคลพร้อมแล้วได้กระทำ ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ จะเกิดการเรียนรู้
2. เมื่อบุคคลพร้อมที่จะไม่ทำแล้วไม่ได้ทำ ก็จะทำให้ไม่เกิดความพอใจ และไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้
3. เมื่อบุคคลไม่พร้อมแล้วต้องทำ ก็ทำให้ไม่พอใจ และจะไม่เกิดการเรียนรู้

องค์ประกอบของความพร้อม

ดาวนิง และแธคเกอร์เรย์ (ทิพพา เดียวประเสริฐ. 2541: 44; อ้างอิงจาก Downing & Thackerey. 1971: 14-15) ได้แบ่งองค์ประกอบของความพร้อมไว้ 4 กลุ่มดังนี้

1. องค์ประกอบทางกาย ได้แก่ การบรรลุวุฒิภาวะทางร่างกายทั่วไป
2. องค์ประกอบทางสติปัญญา ได้แก่ ความพร้อมด้านสติปัญญา ความสามารถในการรับรู้ และความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล
3. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ ได้แก่ ความมั่นคงทางด้านอารมณ์ และความต้องการที่จะเรียนรู้
4. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ด้านสังคม

วารภรณ์ รักวิชัย (2529: 34-35) กล่าวถึงองค์ประกอบของความพร้อมไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางกาย เป็นพัฒนาการทางร่างกายที่เจริญงอกงามตามภาวะปกติ ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อต่าง ๆ
2. องค์ประกอบทางสติปัญญา ได้แก่ ความสามารถทางด้านการคิด ความเข้าใจ และความสามารถในการรับรู้ และการใช้ความคิดในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล
3. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับ เช่น ประสบการณ์ด้านสังคม ประสบการณ์ทางด้านภาษา ฯลฯ
4. องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ ความต้องการ การเรียนรู้ ความสนใจ ความอยากรู้ อยากเห็น และความมั่นคงทางอารมณ์

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของธอร์นไดค์ (Thorndike. n.d.) ที่อธิบายถึงความพร้อม ว่าหมายถึงสภาพความพร้อม หรือความมีวุฒิภาวะ ประสบการณ์เดิมที่จะ

เชื่อมโยงกับความรู้อใหม่หรือสิ่งใหม่ ที่จะทำให้เกิดทักษะจากการเรียนรู้ มาใช้เป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับความร่วมมือในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. ประวัติ ความเป็นมาประชาคมอาเซียน

วิทย์ บัณฑิตกุล (2555: 37 – 40) ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) เกิดขึ้นภายใต้พื้นฐานความเป็นอาเซียนที่มีมาแต่เดิม โดยประกาศ ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ร่วมกันเพื่อส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริการ

นับแต่การรวมตัวกันเป็นกลุ่มประเทศอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 นั้น ได้มีการบริหารจัดการพัฒนาในหลายด้าน มีการประกาศปฏิญญาในความร่วมมือกันในกลุ่มประเทศอาเซียนอีกหลายฉบับ เช่น ปฏิญญาว่าด้วยเขตแห่งสันติภาพและความเป็นกลาง (Declaration on the Zone of Peace, Freedom and Neutrality) ในปี พ.ศ. 2514 ปฏิญญาสมานฉันท์อาเซียน (Declaration of ASEAN Concord) ซึ่งมีการตกลงก่อตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียนขึ้นที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย สนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia) หรือ TAC ซึ่งกำหนดหลักการในการดำเนินความสัมพันธ์ในภูมิภาคของอาเซียนช่วงหลังสงครามเย็นสิ้นสุดลง อาเซียนได้ขยายความสัมพันธ์ออกไปสู่ประเทศต่าง ๆ แม้จะมีความแตกต่างทางการเมืองในประเทศที่มีการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ สามารถเพิ่มสมาชิกในกลุ่มประเทศขึ้นเป็น 10 ประเทศในเวลาต่อมา

ผู้นำอาเซียนทั้ง 10 ประเทศได้รับรองเอกสาร “วิสัยทัศน์อาเซียน 2010” กำหนดเป้าหมายหลัก 4 ประการ เพื่อมุ่งพัฒนาอาเซียนไปสู่ “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) ให้เป็นผลสำเร็จภายในปี พ.ศ. 2563 เพื่อพัฒนาอาเซียนจากองค์กรที่มีการรวมตัวหรือร่วมมือกันแบบหลวม ๆ เพื่อสร้างและพัฒนาไปสู่สภาพการเป็น “นิติบุคคล” โดยมี “กฎบัตรอาเซียน” ซึ่งมีหน้าที่เป็น “ธรรมนูญ” การบริหารปกครองกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศซึ่งขณะนี้กำลังเป็นหนึ่งในเดียวกัน ตามสโลแกนที่ว่า “สิบชาติ หนึ่งอาเซียน”

ความเป็นประชาคมอาเซียนมีเป้าหมายที่จะให้ประชากรในกลุ่มประเทศสมาชิกในอาเซียน มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มั่นคงปลอดภัย ในแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียนมีการติดต่อสัมพันธ์กันได้อย่างสะดวกกว่าในอดีตที่ผ่านมา และที่สำคัญ ที่เป็นพลังผลักดันให้กลุ่มประเทศอาเซียนมีการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนก็คือ ความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เกิดปัญหาใหม่ต่าง ๆ ที่อาเซียนต้องเผชิญ เช่น ภาวะเศรษฐกิจโลก โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน เป็นต้น โดยเฉพาะการแข่งขันทางเศรษฐกิจกับภูมิภาคอื่น ๆ ทั้งประเทศในแถบตะวันตก หรือในเอเชียด้วยกันเอง อย่างจีน อินเดีย ซึ่งล้วนมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด

ประชาคมอาเซียนถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 จากการที่ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ที่เรียกว่า ข้อตกลงบาหลี 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord) ที่เมืองบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย เห็นชอบให้จัดตั้งเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี พ.ศ. 2563

ต่อมาในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 12 ในเดือนมกราคม 2552 ที่เซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ.2558 เร็วขึ้นกว่าที่กำหนดไว้ก่อนหน้านี้

การทำงานได้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ดังที่ต่อมีการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2552 ที่ชะอำ หัวหิน ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุม เพื่อวางแผนงานในการจัดตั้งเป็นประชาคมให้สำเร็จตามเป้าหมาย

การเตรียมความพร้อมในการสร้างและพัฒนาดนเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

หากพิจารณาจากประชากรไทยที่มีประมาณ 60 กว่าล้านคนที่ต้องอยู่ในประชากรของประชาคมอาเซียน ซึ่งมีอยู่ประมาณ 270 กว่าล้านคนต่อไป แสดงว่าบัณฑิตไทยที่จบการศึกษาไปต้องมีความสามารถในการแข่งขัน และในการทำงานร่วมกับคนอื่นอีกประมาณ 200 ล้านคน ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของคนไทยจึงไม่ใช่การเตรียมความพร้อมเรื่องทักษะภาษาเพียงอย่างเดียว หากแต่รวมไปถึงเรื่องทักษะในการทำงาน ทักษะในการอยู่ร่วมกับคนอื่น ซึ่งมีความสำคัญ เนื่องจากอาเซียนมีความหลากหลายค่อนข้างมากและคนไทยยังไม่มีโอกาสในการเรียนรู้ในเรื่องความหลากหลายดังกล่าว เพื่อที่จะอยู่ในความแตกต่างในเชิงเชื้อชาติ ศาสนา และภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ คนไทยมีความรู้เกี่ยวกับชาติอื่นในอาเซียนน้อยมากแต่เข้าใจว่ารู้ ในทางกลับกันประชากรประเทศอื่นในอาเซียนรู้จักประเทศไทยและประเทศสมาชิกอื่น ๆ มากกว่าคนไทย แต่ยังคงมีความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากชาติอื่นในอาเซียน เช่น เวียดนาม กัมพูชา และอินโดนีเซีย ฯลฯ ที่มีการกระตุ้นให้จัดเรียนการสอนภาษาไทยในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จำนวนไม่น้อย ในขณะที่ไม่มีการประชาสัมพันธ์หรือสนับสนุนให้คนไทยได้เรียนภาษาเพื่อนบ้านในสถาบันการศึกษาของไทยเลย ซึ่งเป็นสิ่งที่น่ากังวลใจว่าต่อไปเราจะอยู่อย่างไรในสังคมประชาคมอาเซียน โดยปราศจากความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่นในประชาคมอาเซียน

นอกจากการอยู่และการทำงานร่วมกันแล้ว ต่อยอดไปถึงการค้าขายซึ่งกันและกัน หากขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องโอกาสในการขยายการพัฒนาที่ทำได้ยาก ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง

ที่ดีของประเทศเกาหลี ในการให้ความสำคัญในการศึกษาเรื่องประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนอย่างจริงจังในมิติต่าง ๆ ทั้งวัฒนธรรม การศึกษา เศรษฐกิจ ฯลฯ มาเป็นเวลานาน เมื่อเข้าใจบริบทต่าง ๆ ของประเทศในอาเซียนแล้ว จึงสามารถหาแนวทางในการขยายการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบททุกด้านได้อย่างรวดเร็ว นอกจากการให้ความสำคัญในมุมมองของการค้าในเชิงเศรษฐกิจแล้ว ยังต้องให้ความสำคัญในมุมมองการสร้างคน เพื่อเตรียมพร้อมรับความร่วมมือทางการค้าที่จะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มตัว ประเด็นคือ การศึกษาทุกระดับจะต้องสร้างคนไทย และบัณฑิตไทย ในทุกสาขาวิชาชีพให้สามารถอยู่ในประชาคมอาเซียนอย่างมีคุณภาพ ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการจบการศึกษาและเข้าสู่ตลาดแรงงานของบัณฑิต จนถึงการสร้างแรงงานระดับฝีมือ (Skilled Labor) และแรงงานไร้ฝีมือ (Unskilled Labor) ดังนั้นในการเตรียมความพร้อมให้แก่บัณฑิตจึงไม่ควรมองว่าเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของระดับอุดมศึกษาเท่านั้น หากแต่เป็นเรื่องของการศึกษาทุกระดับในการสร้างความรู้ความตระหนักในเรื่องของอาเซียนที่มากพอ ให้เกิดความตระหนักในเรื่องเพื่อนบ้านในทุกมิติ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรวรรณ สีสวานิช (2554) การศึกษางานวิจัยเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ผลงานวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 และ 3 จำนวน 63 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงที่มีอายุโดยเฉลี่ย 20 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณะอย่างสม่ำเสมอ ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงานและข้อตกลงที่อาเซียนได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในปี พ.ศ.2558 ได้ถูกต้องนัก ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนะเกี่ยวกับการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน คือ ด้านความเปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้ และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ ทัศนะที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางคือ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ธิดารัตน์ โชคสุชาติ (2553) การศึกษางานวิจัยเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย ผลงานวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นเป็นไปตาม AEC Blueprint ที่จะทำให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความ

มั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ โดยสรุปดังนี้ 1. การตลาดและการผลิตร่วม โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี 2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจทางเศรษฐกิจของอาเซียน 3. พัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค 4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมดังนี้ 1. ควรมีการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมไทยเพื่อใช้ประกอบการปรับตัวของภาคการผลิต 2. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เร่งเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนอย่างครบถ้วน 3. การเจรจาเพื่อทำความตกลงการค้าระหว่างประเทศ ควรให้ภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อคิดเห็นและกำหนดแนวทางเจรจามากขึ้น 4. ภาครัฐควรเร่งออกมาตรการหรือแผนรองรับผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบอย่างเป็นรูปธรรม

อภิญา เลื่อนฉวี (2554) การศึกษางานวิจัยเรื่อง เคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในอาเซียน : ผลกระทบอย่างไรต่อไทย การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะส่งผลดีที่เห็นได้ชัดต่อตลาดแรงงาน กล่าวคือ ตลาดแรงงานจะมีความยืดหยุ่นมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจทั่วโลกในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะผนวกเข้าหากัน แรงงานในแต่ละประเทศจะมีโอกาสเลือกทำงานในสถานที่หรือในประเทศที่มีโอกาสที่เขาจะสามารถแสดงศักยภาพได้สูงสุด และก่อให้เกิดรายได้ที่สูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจะทำให้ประเทศมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง ส่วนผลเสียอันเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีนั้นก็คือ อุตสาหกรรมบางประเภทอาจได้รับผลกระทบจากการไหลเข้าของแรงงานที่มาจากประเทศอื่นซึ่งเข้ามาแข่งขันในอีกประเทศหนึ่ง นายจ้างจะมีทางเลือกที่จะจ้างแรงงานของประชากรอาเซียนในประเทศใดประเทศหนึ่งที่มีค่าแรงถูกกว่า เกิดปัญหาหาระหว่างคนในชาติและชาวต่างชาติ และทำให้เกิดปัญหาการเหยียดเชื้อชาติตามมา อย่างไรก็ตาม เพื่อการเตรียมพร้อมในการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีที่จะมีขึ้นในอนาคต ภาครัฐควรเตรียมการดังนี้ 1. การพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะผู้ใช้แรงงาน 2. การป้องกันสภาวะ “สมองไหล” 3. การบริหารจัดการภาครัฐ

สำหรับงานวิจัยเรื่อง การรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในครั้งนี้เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการทราบ ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องสำหรับแต่ละกรอบการวิจัย โดยในการศึกษากรอบลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโทเลือกใช้แนวคิดของพรทิพย์ วรกิจโกคาทร (2529: 312-315) ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีนี้มาใช้เป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบกรอบแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ในหัวข้อเพศ อายุ สถานะภาพ สาขาวิชา แนวคิดและทฤษฎีของ นิพนธ์ เทพวัลย์ (2523: 47-8) ผู้วิจัยได้นำแนวคิดนี้มาใช้เป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านองค์ประกอบทางเศรษฐกิจ ในหัวข้อระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน และอายุงาน ลักษณะ

ด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

ในกรอบการรับรู้ของนักศึกษาปริญญาโทได้เลือกใช้แนวคิดของปรมา สตะเวทิน (2530: 67-68) ที่กล่าวว่า การตีความ แปลความหมายจากสื่อต่าง ๆ ที่ได้รับ ทำให้เกิดความจำ ความคิด หรือการเรียนรู้ จากแหล่งข้อมูลมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ในกรอบทัศนคติของนักศึกษาปริญญาโทได้เลือกใช้แนวคิดของฟิชบายน์ (Fishbein.1967) ที่อธิบายถึงคำว่าทัศนคติต่องาน (Job attitude) ว่าประกอบด้วย 3 ส่วนที่สัมพันธ์กันคือ 1. ความ เชื่อเกี่ยวกับงาน 2. ความรู้สึกที่มีต่องาน 3. ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรม ซึ่งทัศนคติทั้ง 3 ด้านนี้ ถูกนำมาใช้วัดทัศนคติของนักศึกษาปริญญาโท ตามกรอบแนวความคิดทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรอบแนวความคิด ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนได้ใช้แนวคิดของของธอร์นไดค์ (Thorndike. n.d.) ซึ่งได้กล่าวว่า สภาพความพร้อม หรือความมีวุฒิภาวะ ประสบการณ์เดิมที่จะเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่หรือสิ่งใหม่ ที่จะทำให้เกิดทักษะจากการเรียนรู้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีแบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูล เพื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของประชากร โดยศึกษาเรื่อง การรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 334 คน (ที่มา: โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ณ วันที่ 15 กันยายน 2555)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงคำนวณตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane (Taro Yamane. 1970: 580-581) กรณีประชากรมีขนาดเล็กและทราบขนาดประชากรที่แน่นอน โดยการคำนวณค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5

สูตร

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ N = จำนวนประชากรทั้งหมด

n = ขนาด (จำนวน) จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

e = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่จะยอมให้เกิดขึ้นได้

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{334}{1 + 334 (0.0025)}$$

$$= 182 \text{ คน}$$

จากการคำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 182 คน บวกเพิ่มจากจำนวนร้อยละ 15 เท่ากับ 209 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 209 คน จากจำนวนกลุ่มประชากรจำนวน 334 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามชั้นปี และดำเนินการสุ่มทุก ๆ ชั้นปีตามสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. การจัดการในเวลาราชการ ชั้นปีที่ 1	22	14
2. การจัดการในเวลาราชการ ชั้นปีที่ 2	22	14
3. การจัดการนอกเวลาราชการ ชั้นปีที่ 1	51	31
4. การจัดการนอกเวลาราชการ ชั้นปีที่ 2	44	28
5. การจัดการ (สำหรับผู้บริหาร)	25	16
6. การตลาดในเวลาราชการ ชั้นปีที่ 1	22	14
7. การตลาดในเวลาราชการ ชั้นปีที่ 2	23	14
8. การตลาดนอกเวลาราชการ ชั้นปีที่ 1	48	30
9. การตลาดนอกเวลาราชการ ชั้นปีที่ 2	50	31
10. การตลาด (สำหรับผู้บริหาร)	27	17
รวม	334	209

ขั้นตอนที่ 2 วิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยให้นักศึกษาแต่ละคน เต็มใจตอบแบบสอบถามตามความสะดวกให้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาค้นคว้า แนวความคิด สารนิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaires) ให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการศึกษาวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถาม ออกเป็น 5 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน และ อายุงาน โดย ข้อที่ 1-9 มีลักษณะ คำถามปลายปิด (Close Ended response Question) ได้ทำการใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

ข้อ 1. เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. เพศชาย
2. เพศหญิง

ข้อ 2. อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยกำหนดช่วงอายุดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2542)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

จากข้อมูลฝ่ายโครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ระบุอายุ 22 ปี เป็นอายุที่ต่ำสุดของข้อมูล และ อายุ 42 ปี เป็นอายุที่สูงที่สุดของข้อมูล นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัย กำหนดจำนวนชั้นของข้อมูล 4 ชั้นได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{42 - 22}{4} \\ &= 5 \text{ ปี} \end{aligned}$$

สามารถแสดงช่วงอายุได้ดังนี้

1. 22-26 ปี
2. 27-31 ปี
3. 32-36 ปี
4. 37 ปีขึ้นไป

ข้อ 3. สถานะภาพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. โสด
2. สมรส / อยู่ด้วยกัน
3. หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

ข้อ 4. สาขาวิชา ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. การจัดการ
2. การตลาด

ข้อ 5. ชั้นปี ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1. ปี 1
2. ปี 2

ข้อ 6. ประเภทนักศึกษา ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. ในเวลาราชการ
2. นอกเวลาราชการ

ข้อ 7. ระดับตำแหน่งงาน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1. พนักงานระดับปฏิบัติการ
2. พนักงานระดับหัวหน้างาน

ข้อ 8. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2542)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

จากข้อมูลฝ่ายโครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ระบุว่า รายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทต่อเดือน เป็นรายได้ที่ต่ำสุดของข้อมูล และรายได้ 35,000 บาทต่อเดือน เป็นรายได้ที่สูงที่สุดของข้อมูล นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยกำหนดจำนวนชั้นของข้อมูล 5 ชั้น ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{35,000 - 10,000}{5} \\ &= 5,000 \text{ บาท} \end{aligned}$$

สามารถแสดงช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนได้ดังนี้

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000บาท
2. 10,001 – 15,000บาท
3. 15,001 – 20,000บาท
4. 20,001 – 25,000บาท
5. 25,001 บาท ขึ้นไป

ข้อ 9. อายุงาน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้ (กัลยา วาณิชย์ปัญญา. 2542)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

จากข้อมูลฝ่ายโครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ระบุอายุการทำงาน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี เป็นระยะเวลาทำงานที่ต่ำสุดของข้อมูล และ 17 ปี เป็นระยะเวลาทำงานที่สูงที่สุดของข้อมูล นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยกำหนดจำนวนชั้นของข้อมูล 5 ชั้นได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{17 - 2}{5} \\ &= 3 \text{ ปี} \end{aligned}$$

แสดงช่วงอายุงานของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี
2. 3 - 5 ปี
3. 6 - 8 ปี
4. 9 - 11 ปี
5. 12 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลบุคคล และแหล่งข้อมูลสื่อมวลชนลักษณะแบบสอบถามใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale method) จำนวน 10 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	= 5 คะแนน
มาก	= 4 คะแนน
ปานกลาง	= 3 คะแนน
น้อย	= 2 คะแนน
น้อยที่สุด	= 1 คะแนน

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น ใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2554 : 29)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{5-1}{5} = 0.8 \text{ (เริ่มจากชั้นต่ำสุด)}$$

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของระดับคะแนน ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการรับรู้	แปลผล
4.21-5.00	มากที่สุด	นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนระดับมากที่สุด
3.41-4.20	มาก	นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนระดับมาก
2.61-3.40	ปานกลาง	นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนระดับปานกลาง
1.81-2.60	น้อย	นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนระดับน้อย
1.00-1.80	น้อยที่สุด	นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ลักษณะคำถามใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale method) จำนวน 18 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5 คะแนน
เห็นด้วย	= 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	= 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	= 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1 คะแนน

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น ใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2554 : 29)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{5-1}{5}$$

$$= 0.8 \text{ (เริ่มจากชั้นต่ำสุด)}$$

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของระดับคะแนน ค่าเฉลี่ยของทัศนคติ

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	แปลผล
4.21-5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นักศึกษามีทัศนคติระดับดีมาก
3.41-4.20	เห็นด้วย	นักศึกษามีทัศนคติระดับดี
2.61-3.40	ไม่แน่ใจ	นักศึกษามีทัศนคติระดับปานกลาง
1.81-2.60	ไม่เห็นด้วย	นักศึกษามีทัศนคติระดับไม่ดี
1.00-1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นักศึกษามีทัศนคติระดับไม่ดียิ่ง

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะคำถามใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale method) จำนวน 10 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5 คะแนน
เห็นด้วย	= 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	= 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	= 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1 คะแนน

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น ใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้นดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544: 29)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \text{ (เริ่มจากชั้นต่ำสุด)} \end{aligned}$$

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของระดับคะแนน ค่าเฉลี่ยของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	แปลผล
4.21-5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนระดับมากที่สุด
3.41-4.20	เห็นด้วย	นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนระดับมาก
2.61-3.40	ไม่แน่ใจ	นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนระดับปานกลาง
1.81-2.60	ไม่เห็นด้วย	นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนระดับน้อย
1.00-1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะ การทำงาน และวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎีและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา

2. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่างๆ จากเอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎีและผลงานการวิจัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติ

ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และรับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาความเชื่อมั่น

5. การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) โดยใช้สูตร Cronbach (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2545: 449) ค่าอัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.70 (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2545: 449) เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่นเพียงพอ ผลจากการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ส่วนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .769

1. แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .800

2. แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .795

ส่วนที่ 3 ทศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .813

1. ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .813

2. ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .824

3. ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .856

ส่วนที่ 4 ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .833

6. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้กับผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองตามพื้นที่ในการวิจัย

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และคัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding)

3. การประมวลผลข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วมาบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Strategic Package for Social Sciences)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ดังนี้

4.1.1 นำข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน และอายุงาน จากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาวิเคราะห์แจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอผลเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

4.1.2 วิเคราะห์ระดับการรับรู้ และทัศนคติต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียน จากแบบสอบถามตอนที่ 2, 3 และตอนที่ 4 ใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ เพศ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา และระดับตำแหน่งงาน โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบ สมมติฐาน ข้อ 1 ทดสอบกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ อายุ รายได้ต่อเดือน และอายุงาน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ทดสอบกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างการรับรู้กับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติ Pearson Correlation Coefficient ในการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2

4.2.4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติ Pearson Correlation Coefficient ในการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

หาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร

$$P = \frac{f}{n}(100)$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์

f แทน ความถี่ของข้อมูลในแต่ละกลุ่ม

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541: 41)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541: 40)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพ

สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นรวมโดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอัลฟ่า (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 449)

$$\alpha = \frac{k \text{ covariance} / \text{variance}}{1 + (k - 1) \text{ covariance} / \text{variance}}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\overline{Co\ variance}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนระหว่างคำถามต่าง ๆ
	$\overline{Variance}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม

3. การทดสอบสมมติฐาน

3.1 ค่า t-test ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 166)

กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน $S_1^2 = S_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

โดยที่ $df = n_1 + n_2 - 2$

กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน $S_1^2 \neq S_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{โดยที่ } df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} - \frac{S_2^2}{n_2} \right]}{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2 + \left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2} + \frac{1}{n_1 - 1} + \frac{1}{n_2 - 1}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	\overline{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	\overline{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน	องศาอิสระ (Degree of freedom)

3.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA (Analysis of Variance) หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544:175)

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มโดยใช้สถิติ Levene test ซึ่งจะพิจารณาผลการทดสอบค่าความแปรปรวนดังนี้

3.2.1 กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ทดสอบความแตกต่างดังนี้ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	(SS)	(df)	(MS)	F
ระหว่างกลุ่ม	SS_b	K-1	$MS_b = SS_b / K - 1$	$\frac{MS_b}{MS_w}$
ภายในกลุ่ม	SS_w	N-K	$MS_w = SS_w / N - K$	$\frac{MS_b}{MS_w}$
ทั้งหมด	SS_t	N-1		

โดยที่ k-1 แทน Degree of Freedom สำหรับการผันแปรระหว่างกลุ่ม df_b
n-k แทน Degree of Freedom สำหรับการผันแปรภายในกลุ่ม df_w

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
	MS_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	SS_b	แทน	ผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	SS_w	แทน	ผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม
	K	แทน	จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

df_b แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

df_w แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Brown – Forsythe (B) ใช้ในกรณีที่ความแปรปรวนแตกต่างกัน (Hartung. 2001:300) สามารถเขียนได้ดังนี้

$$B = \frac{MSB}{MSW'}$$

โดยค่า $MSW' = \sum_{i=1}^k \left(1 - \frac{n_i}{N}\right) S_i^2$

เมื่อ B แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown – Forsythe

MSB แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MSW' แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่มสำหรับสถิติ Brown – Forsythe

K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดประชากร

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2 กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 333)

$$\text{เมื่อ } n_i \neq n_j \quad \text{LSD} = t_{\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MSE \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

$$\text{ถ้า } n_i = n_j \quad \text{LSD} = t_{\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{\frac{2MSE}{n_i}}$$

โดยที่ $df_w = n-k$

LSD แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ i และ j

MSE แทน ค่า Mean square error ได้จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน

k แทน จำนวนกลุ่มของตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

α แทน ความเชื่อมั่น

n_i แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ i

n_j แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ j

และถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Dunnett T3 (กัลยา วานิชย์บัญชา.2545: 332-333)

สูตรวิเคราะห์ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ Dunnett T3 (Kappel.1982: 153-155) ใช้สูตรดังนี้

$$\overline{d}_D = \frac{q_D \sqrt{2(MS_{S/A})}}{\sqrt{S}}$$

เมื่อ

\overline{d}_D แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Dunnett test

q_D แทน ค่าจากตาราง Critical values of the Dunnett test

$MS_{S/A}$ แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

S แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) (ล้วน สายยศ; อังคณา สายยศ. 2538: 85-86) เพื่อใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระกัน ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2-4 มีสูตรดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{(n \sum X^2 - (\sum X)^2) - (n \sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ

r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนรายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum Y$ แทน ผลรวมคะแนนรวมของทั้งกลุ่ม

$\sum X^2$ แทน ผลรวมคะแนนชุด x แต่ละกลุ่มตัวอย่างยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมคะแนนชุด y แต่ละกลุ่มตัวอย่างยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y

n แทน จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$ (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545 : 437)

หมายความว่าค่าของ r คือ

ค่า r เป็นลบ	แสดงว่า	x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม
ค่า r เป็นบวก	แสดงว่า	x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน
ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1	หมายถึง	x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์ กันมาก
ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1	หมายถึง	x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์ กันมาก
ถ้า r = 0	แสดงว่า	x และ y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ถ้า r เข้าใกล้ 0	แสดงว่า	x และ y มีความสัมพันธ์ กันน้อย

การพิจารณาว่าตัวแปร 2 ตัวนั้น มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และสัมพันธ์กันในระดับใด
พิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 316)

ค่าสัมประสิทธิ์	ระดับความสัมพันธ์
0.71 - 1.00	สูง
0.31 - 0.70	ระดับปานกลาง
0.10 - 0.30	ระดับต่ำ
เป็น 0	ไม่มีความสัมพันธ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา การรับรู้และทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of squares)
SS _(B)	แทน	ผลรวมของกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Between group sum of Square)
SS _(W)	แทน	ผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม (Within group sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Square)
MS _(B)	แทน	ค่าประมาณของความของแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Groups)
MS _(W)	แทน	ค่าประมาณของความของแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Groups)
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 : นักศึกษาปริญญาโทที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน อาชีพงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 : การรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูลจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมมติฐานที่ 3 : ทัศนคติในการทำงาน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานะภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน และอายุงานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	49	23.40
หญิง	160	76.60
รวม	209	100.00
2. อายุ		
22 – 26 ปี	61	29.20
27 – 31 ปี	75	35.90
32 – 36 ปี	46	22.00
37 ปีขึ้นไป	27	12.90
รวม	209	100.00
3. สถานภาพ		
โสด	199	95.20
สมรส / อยู่ด้วยกัน	10	4.80
รวม	209	100.00
4. สาขาวิชา		
การจัดการ	103	49.30
การตลาด	106	50.70
รวม	209	100.00
5. ชั้นปี		
ปี 1	89	42.60
ปี 2	120	57.40
รวม	209	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. ประเภทนักศึกษา		
ในเวลาราชการ	56	26.80
นอกเวลาราชการ	153	73.20
รวม	209	100.00
7. ระดับตำแหน่งงาน		
พนักงานระดับปฏิบัติการ	127	60.80
พนักงานระดับหัวหน้างาน	82	39.20
รวม	209	100.00
8. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	28	13.40
10,001 – 15,000 บาท	41	19.60
15,001 – 20,000 บาท	27	12.90
20,001 – 25,000 บาท	30	14.40
25,001 บาทขึ้นไป	83	39.7
รวม	209	100.00
9. อายุงาน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี	64	30.60
3 – 5 ปี	36	17.20
6 – 8 ปี	39	18.70
9 – 11 ปี	40	19.10
12 ปีขึ้นไป	30	14.40
รวม	209	100.00

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 209 คน พบว่า

เพศ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 76.70 และเพศชาย มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40

อายุ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุ 27 – 31 ปี มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 รองลงมาเป็นผู้มีอายุ 22 – 26 ปี มี

จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 ถัดมาเป็นผู้มีอายุ 32 – 36 ปี มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และ 37 ปีขึ้นไป มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90

สถานภาพ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 95.20 รองลงมาเป็นผู้มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 และมีสถานภาพหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ มีจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00

สาขาวิชา นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการตลาด มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 และสาขาการจัดการ มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30

ชั้นปี นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในชั้นปี 2 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 และชั้นปี 1 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60

ประเภทนักศึกษา นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประเภทนัศึกษานอกเวลาราชการ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 73.20 และประเภทนักศึกษาในเวลาราชการมีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80

ระดับตำแหน่งงาน นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับตำแหน่งงาน พนักงานระดับปฏิบัติงาน มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 60.80 และพนักงานระดับหัวหน้างาน มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20

รายได้ต่อเดือน นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 รองลงมาคือ 10,001 – 15,000 บาท มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 ถัดมาคือ 20,001 – 25,000 บาท มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 และ 15,001 – 20,000 บาท มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 ตามลำดับ

อายุงาน นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุงาน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 รองลงมาคือ 9 – 11 ปี มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.10 ถัดมาคือ 6 – 8 ปี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 18.70 และ 3 – 5 ปี มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 และ 12 ปีขึ้นไป มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน โดยแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล			
1. การอบรม / สัมมนา	3.30	0.779	ปานกลาง
2. การเรียน การสอนจากมหาวิทยาลัย	3.51	0.826	มาก
3. ครอบครัว หรือเพื่อนเป็นผู้ให้ความรู้	3.37	0.858	ปานกลาง
4. การศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง	2.85	0.842	ปานกลาง
ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคลรวม	3.26	0.594	ปานกลาง
แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน			
5. โฆษณาทางวิทยุ	3.17	0.867	ปานกลาง
6. โทรทัศน์	3.55	0.825	มาก
7. นิตยสาร	2.96	1.020	ปานกลาง
8. สื่อสิ่งพิมพ์	3.19	1.010	ปานกลาง
9. สื่อกลางแจ้ง	2.81	0.974	ปานกลาง
10. อินเทอร์เน็ต	3.81	0.876	มาก
ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชนรวม	3.25	0.633	ปานกลาง
การรับรู้โดยรวม	3.28	0.551	ปานกลาง

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน พบว่า โดยรวมนักศึกษาปริญญาโทที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีผลรวมด้านการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.28 ซึ่งเมื่อพิจารณาด้านแหล่งข้อมูลแต่ละด้าน และรายข้อ มีรายละเอียดดังนี้

แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคลโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเรียน การสอนจากมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และข้อที่มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ครอบครัว หรือเพื่อนเป็นผู้ให้ความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และการอบรม / สัมมนา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 การศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ตามลำดับ

แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสื่อมวลชนโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสื่อมวลชนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ อินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และข้อที่มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 โฆษณาทางวิทยุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 นิตยสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 สื่อกลางแจ้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน			
1. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น	3.94	0.785	ดี
2. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะให้เกิดการแข่งขันในการทำงานสูงขึ้น	4.28	0.694	ดีมาก
3. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน 7 อาชีพ	4.12	0.677	ดี
4. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพ	3.89	0.856	ดี
5. ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน	4.22	0.592	ดีมาก
6. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในอาเซียน โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม	3.40	0.797	ปานกลาง
7. ท่านสามารถเดินทางไปทำงานในประเทศภูมิภาคอาเซียนได้อย่างเสรี	3.86	0.749	ดี
ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนรวม	3.96	0.391	ดี

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
ความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน			
8. ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม ไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน	3.43	1.076	ดี
9. ความหลากหลายของแรงงานไม่ยากต่อการ ควบคุมดูแลของหัวหน้างาน	3.21	0.729	ปานกลาง
10. ความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการพัฒนา ความสามารถของแรงงานมากขึ้น	3.99	0.654	ดี
11. ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของ ระบบงานอย่างรวดเร็ว	3.91	0.656	ดี
12. บริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ระดับ อาเซียน	3.93	0.885	ดี
13. หากบริษัทส่งตัวท่านไปทำงานในประเทศแถบ อาเซียน ท่านสามารถเดินทางได้โดยไม่ลังเล	3.69	0.866	ดี
ด้านความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนรวม	3.69	0.463	ดี
ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน			
14. ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับ การเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ถ้ามีผู้ร่วมงานเป็น ชาติอาเซียน	4.10	0.544	ดี
15. การทำงานกับแรงงานชาติอาเซียนเป็นงานที่ น่าสนใจ	4.03	0.603	ดี
16. การเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็น สิ่งจำเป็น	4.45	0.509	ดีมาก
17. การเริ่มเรียนรู้ภาษาของประเทศในชาติอาเซียนเป็น สิ่งสำคัญ	4.37	0.716	ดีมาก
18. ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับประชาคม อาเซียนอย่างต่อเนื่อง	3.81	0.781	ดี
ด้านความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนรวม	4.15	0.401	ดี
ทัศนคติโดยรวม	3.92	0.303	ดี

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า โดยรวมนักศึกษาปริญญาโทที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีผลรวมทัศนคติของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ซึ่งเมื่อพิจารณาทัศนคติของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นด้านและรายข้อ มีรายละเอียดดังนี้

ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีทัศนคติด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะให้เกิดการแข่งขันในการทำงานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และข้อความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดี ได้แก่ การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน 7 อาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ท่านสามารถเดินทางไปทำงานในประเทศภูมิภาคอาเซียนได้อย่างเสรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และข้อความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในอาเซียน โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ตามลำดับ

ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีทัศนคติด้านความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดี ได้แก่ ความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของแรงงานมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 บริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ระดับอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ข้อความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความหลากหลายของแรงงานไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้างาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ตามลำดับ

ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีทัศนคติด้านความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ การเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 การเริ่มเรียนรู้ภาษาของประเทศในชาติอาเซียนเป็นสิ่งสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ข้อความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดี ได้แก่ ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ถ้ามีผู้ร่วมงานเป็นชาติอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 การทำงานกับแรงงานชาติอาเซียนเป็นงานที่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพร้อม
1. ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น	3.61	0.892	มาก
2. ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.94	0.894	มาก
3. ท่านได้รับการฝึกอบรม เรียนรู้ภาษาต่างๆ ในชาติอาเซียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	3.47	1.009	มาก
4. ท่านได้รับการอบรม เรียนรู้ วัฒนธรรม การดำรงชีวิต ศาสนา วัฒนธรรม เพื่อเตรียมความพร้อมในการอยู่ร่วมกับชาติอาเซียน	3.45	0.860	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พร้อม
5. ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับ ประโยชน์จากการรวมตัวของประเทศสมาชิกอาเซียน	3.54	0.871	มาก
6. ท่านได้รับการเตรียมความพร้อมทางภาษาอังกฤษจาก มหาวิทยาลัยเพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	3.35	0.871	ปานกลาง
7. ท่านได้รับการอบรม สัมมนาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมจากมหาวิทยาลัย	3.63	0.977	มาก
8. มหาวิทยาลัยมีการปรับระเบียบต่างๆ เช่น การเปิด-ปิดภาคเรียนให้เป็นสากล เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.50	0.872	มาก
9. ท่านได้รับการส่งเสริมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนจากมหาวิทยาลัย	3.68	0.749	มาก
10. ท่านมีความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	3.88	0.700	มาก
ความพร้อมโดยรวม	3.61	0.589	มาก

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า โดยรวมนักศึกษาปริญญาโทที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีผลรวมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ซึ่งเมื่อพิจารณาความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นรายข้อ มีรายละเอียดดังนี้

ข้อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ท่านมีความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ท่านได้รับการส่งเสริมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนจากมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ท่านได้รับการอบรมสัมมนาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมจากมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.63 ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับ ประโยชน์จากการรวมตัวของประเทศสมาชิกอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 มหาวิทยาลัยมีการปรับระเบียบต่างๆ เช่น การเปิด-ปิดภาคเรียนให้เป็นสากล เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ท่านได้รับการฝึกอบรม เรียนรู้ภาษาต่างๆ ในชาติอาเซียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ท่านได้รับการอบรม เรียนรู้ วัฒนธรรม การดำรงชีวิต ศาสนา วัฒนธรรม เพื่อเตรียมความพร้อมในการอยู่ร่วมกับชาติอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และข้อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ท่านได้รับการเตรียมความพร้อมทางภาษาอังกฤษจาก มหาวิทยาลัยเพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน อายุงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานด้าน เพศ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา และระดับตำแหน่งงาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติ Independent Sample t-Test ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบสมมติฐานด้าน อายุ รายได้ต่อเดือน และอายุงาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติ One-Way ANOVA (One-Way Analysis of Variance)

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมุติฐานย่อยได้ 9 สมมติฐาน ดังนี้ คือ

เพศ

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) ค่าระดับนัยสำคัญทาง สถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่าง ความแปรปรวนของกลุ่มเพศทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่าค่า ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่ม เพศทั้ง 2 กลุ่ม แต่หากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances not Assumed สำหรับผลการทดสอบความ แตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มเพศทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่าง ความแปรปรวนของกลุ่มเพศทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test แสดงดังตาราง 7

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	Levene's test for Equality of Variance	
	F	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	0.069	0.793

จากตาราง 6 ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า ความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.069 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของทั้งเพศทั้ง 2 กลุ่ม ไม่ แตกต่างกัน จะใช้สถิติ t-test กรณี Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความ แตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญา โท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมใน การเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของเพศทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบจะยอมรับ

สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	เพศ	\bar{X}	S.D.	t-test	df	Sig. (2-tailed)
ความพร้อมโดยรวม	ชาย	3.56	0.568	-0.669	207	.504
	หญิง	3.62	0.596			

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบแบบ Independent Sample t-test พบว่าความพร้อมโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.504 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ

สมมติฐานข้อที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์นั้น ในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่า กลุ่มอายุมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่า มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมของกลุ่มอายุ แต่ถ้าหากผลการทดสอบพบว่า กลุ่มอายุมีความแปรปรวนแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมของกลุ่มอายุ ซึ่งผลการทดสอบ ความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวม จำแนกตามอายุ

ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	Homogeneity of Variances			
	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	4.487**	3	205	.004

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 8 ผลการทดสอบ Levene Statistic Test เปรียบเทียบกลุ่มอายุกับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท พบว่า ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มอายุทุกกลุ่มแตกต่างกันไม่เท่ากัน จะใช้ค่าสถิติ Brown-forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ

ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียน	แหล่งความ แปรปรวน	Statistic(a)	df1	df2	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	Brown-Forsythe	0.164	3	148.922	0.92

จากตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ พบว่า ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .092 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุแตกต่างกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถานการณ์ภาพ

สมมติฐานข้อที่ 1.3 สถานภาพที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน โดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน โดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) ค่าระดับนัยสำคัญทาง สถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่าง ความแปรปรวนของกลุ่มสถานภาพทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test ซึ่งหากผลการทดสอบ

พบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มสถานภาพทั้ง 2 กลุ่ม แต่หากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances not Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มสถานภาพทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มสถานภาพทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test แสดงดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสถานภาพ

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	Levene's test for Equality of Variance	
	F	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	0.115	0.735

จากตาราง 10 ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า ความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.735 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของสถานภาพทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ t-test กรณี Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของสถานภาพทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบจะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม สถานภาพ

ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียน	สถานภาพ	\bar{X}	S.D.	t-test	df	Sig. (2-tailed)
ความพร้อมโดยรวม	โสด	3.61	0.586	0.938	207	0.349
Equal variance assumed	สมรส / อยู่ ด้วยกัน	3.44	0.648			

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสถานภาพโดยใช้สถิติทดสอบแบบ Independent Sample t-test พบว่าความพร้อมโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.349 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สาขาวิชา

สมมติฐานข้อที่ 1.4 สาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สาขาวิชาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สาขาวิชาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น

ร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มสาขาวิชาทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มสาขาวิชาทั้ง 2 กลุ่ม แต่หากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances not Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มสาขาวิชาทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มสาขาวิชาทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test แสดงดังตาราง 12

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชา

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	Levene's test for Equality of Variance	
	F	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	0.007	0.933

จากตาราง 12 ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า ความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.933 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของสาขาวิชาทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ t-test กรณี Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของสาขาวิชาทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบจะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชา

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	สาขาวิชา	\bar{X}	S.D.	t-test	df	Sig. (2-tailed)
ความพร้อมโดยรวม	การจัดการ	3.51	0.579	-2.371*	207	.019
	การตลาด	3.70	0.586			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาโดยใช้สถิติทดสอบแบบ Independent Sample t-test พบว่าความพร้อมโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่เรียนสาขาการจัดการมีความพร้อมโดยรวมน้อยกว่านักศึกษาที่เรียนสาขากการตลาด โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19

ชั้นปี

สมมติฐานข้อที่ 1.5 ชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ชั้นปีแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชั้นปีแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มชั้นปีทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มชั้นปีทั้ง 2 กลุ่ม แต่หากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances not Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มชั้นปีทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มชั้นปีทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test แสดงดังตาราง 14

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชา

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	Levene's test for Equality of Variance	
	F	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	2.034	0.155

จากตาราง 14 ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า ความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.155 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของชั้นปีทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ t-test กรณี Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของชั้นปีทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบจะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของความ

พร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงดังตาราง 15

ตาราง 15 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามชั้นปี

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	ชั้นปี	\bar{X}	S.D.	t-test	df	Sig. (2-tailed)
ความพร้อมโดยรวม	ปี 1	3.65	0.582	0.917	207	0.360
	ปี 2	3.57	0.593			

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามชั้นปีโดยใช้สถิติทดสอบแบบ Independent Sample t-test พบว่าความพร้อมโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.360 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประเภทนักศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 1.6 ประเภทนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ประเภทนักศึกษาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทนักศึกษาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มประเภทนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มประเภทนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม แต่หากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances not Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มประเภทนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มประเภทนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test แสดงดังตาราง 16

ตาราง 16 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประเภทนักศึกษา

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	Levene's test for Equality of Variance	
	F	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	0.143	0.706

จากตาราง 16 ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า ความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.706 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของประเภทนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ t-test กรณี Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของประเภทนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบจะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงดังตาราง 17

ตาราง 17 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประเภทนักศึกษา

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	ประเภทนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	t-test	df	Sig. (2-tailed)
ความพร้อมโดยรวม	ในเวลาราชการ	3.56	0.601	-0.712	207	0.477
	นอกเวลาราชการ	3.62	0.585			

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประเภทนักศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบแบบ Independent Sample t-test พบว่าความพร้อมโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.477 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประเภทนักศึกษาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับตำแหน่งงาน

สมมติฐานข้อที่ 1.7 ระดับตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระดับตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น

ร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มระดับตำแหน่งงานทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มระดับตำแหน่งงานทั้ง 2 กลุ่ม แต่หากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances not Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของกลุ่มระดับตำแหน่งงานทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มระดับตำแหน่งงานทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test แสดงดังตาราง 18

ตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	Levene's test for Equality of Variance	
	F	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	1.203	0.274

จากตาราง 18 ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า ความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.274 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของระดับตำแหน่งงานทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ t-test กรณี Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของระดับตำแหน่งงานทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบจะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงดังตาราง 19

ตาราง 19 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับ ตำแหน่งงาน

ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียน	ระดับตำแหน่ง งาน	\bar{X}	S.D.	t-test	df	Sig. (2-tailed)
ความพร้อมโดยรวม	พนักงานระดับ ปฏิบัติการ	3.58	0.553	-0.874	207	0.383
	พนักงานระดับ หัวหน้างาน	3.65	0.641			

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน โดยใช้สถิติทดสอบแบบ Independent Sample t-test พบว่าความพร้อมโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.383 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้ต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 1.8 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์นั้น ในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มรายได้ต่อเดือนโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่า กลุ่มรายได้ต่อเดือนมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่า มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมของกลุ่มรายได้ต่อเดือน แต่ถ้าหากผลการทดสอบพบว่า กลุ่มรายได้ต่อเดือนมีความแปรปรวนแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมของกลุ่มรายได้ต่อเดือน ซึ่งผลการทดสอบ ความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มรายได้ต่อเดือนโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดังตาราง 20

ตาราง 20 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	Homogeneity of Variances			
	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	2.198	4	204	.071

จากตาราง 20 ผลการทดสอบ Levene Statistic Test เปรียบเทียบกลุ่มรายได้ต่อเดือนกับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท พบว่า ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .071 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มรายได้ต่อเดือนทุกกลุ่มเท่ากัน จึงใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.753	4	.188	.537	.708
	ภายในกลุ่ม	71.424	204	.350		
	รวม	72.177	208			

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .708 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุงาน

สมมติฐานข้อที่ 1.9 อายุงานที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุงานแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุงานแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์นั้น ในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุงานโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่า กลุ่มอายุงานมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig มีค่า มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ใน

การทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมของกลุ่มอายุงาน แต่ถ้าหากผลการทดสอบพบว่า กลุ่มอายุงานมีความแปรปรวนแตกต่างกัน (ค่า Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมของกลุ่มอายุงานซึ่งผลการทดสอบ ความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุงานโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดังตาราง 22

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวม จำแนกตามอายุงาน

ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	Homogeneity of Variances			
	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	1.727	4	204	.145

จากตาราง 22 ผลการทดสอบ Levene Statistic Test เปรียบเทียบกลุ่มตามอายุงานกับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท พบว่า ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .145 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตามอายุงานทุกกลุ่มเท่ากัน จึงใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุงาน

ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความพร้อมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.852	4	.213	.609	.656
	ภายในกลุ่ม	71.325	204	.350		
	รวม	72.177	208			

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุงานโดยใช้สถิติ F-test พบว่า

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .656 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุงานแตกต่างกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 2 การรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลการรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูลจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูลจากสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

H_1 : การรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูลจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ในการทดสอบสมมติฐาน ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงดังตาราง 24

ตาราง 24 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้โดยรวม กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล			
1. การอบรม / สัมมนา	.422**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน
2. การเรียน การสอนจากมหาวิทยาลัย	.275**	.000	ต่ำทิศทางเดียวกัน
3. ครอบครัวหรือเพื่อน เป็นผู้ให้ความรู้	.273**	.000	ต่ำทิศทางเดียวกัน
4. การศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง	.377**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน
แหล่งข้อมูลส่วนบุคคลรวม	.466**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน
แหล่งข้อมูลจากสื่อมวลชน			
5. โฆษณาทางวิทยุ	.523**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน
6. โทรทัศน์	.178**	.010	ต่ำทิศทางเดียวกัน
7. นิตยสาร	.285**	.000	ต่ำทิศทางเดียวกัน
8. สื่อสิ่งพิมพ์	.300**	.000	ต่ำทิศทางเดียวกัน
9. สื่อกลางแจ้ง	.509**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน
10. อินเทอร์เน็ต	.220**	.001	ต่ำทิศทางเดียวกัน
แหล่งข้อมูลจากสื่อมวลชนรวม	.496**	.000	ต่ำทิศทางเดียวกัน
การรับรู้โดยรวม	.542**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 24 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับการรับรู้ของนักศึกษาปริญญาโท โดยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation coefficient) พบว่า การรับรู้ของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .542 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนโดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สามารถวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนแต่ละด้าน ได้ดังนี้

แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข้อมูลส่วนบุคคลรวม กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แหล่งข้อมูลส่วนบุคคลรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .466 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคลโดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อ ได้ดังนี้

1. การอบรม / สัมมนา พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนในเรื่องการอบรม / สัมมนา มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .422 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ในเรื่องการอบรม / สัมมนา จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

2. การเรียน การสอนจากมหาวิทยาลัย พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนในเรื่องการเรียน การสอนจากมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .275 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ในเรื่องการเรียน การสอนจาก

มหาวิทยาลัย จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

3. ครอบครัวหรือเพื่อน เป็นผู้ให้ความรู้ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนในเรื่องครอบครัวหรือเพื่อน เป็นผู้ให้ความรู้ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) เท่ากับ .273 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ในเรื่องครอบครัวหรือเพื่อน เป็นผู้ให้ความรู้ จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

4. การศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนในเรื่องการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .377 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ในเรื่องการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข้อมูลสื่อมวลชนรวม กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แหล่งข้อมูลสื่อมวลชนรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .496 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากแหล่งข้อมูลสื่อมวลชนโดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อ ได้ดังนี้

5. โฆษณาทางวิทยุ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียน

ข้อมูลจากสื่อกลาง แจ็งมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .509 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน จากสื่อกลางแจ็ง จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

10. อินเตอร์เน็ต มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนในเรื่องข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .220 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน จากอินเทอร์เน็ต จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

สมมติฐานข้อ 3 ทศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทศนคติในการทำงาน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

H_1 : ทศนคติในการทำงาน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ในการทดสอบสมมติฐาน ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงดังตาราง 25

ตาราง 25 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการทำงานโดยรวม กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน			
1. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น	.216**	.002	ต่ำทิศทางเดียวกัน
2. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เกิดการแข่งขันในการทำงานสูงขึ้น	-.016	.823	ไม่มีความสัมพันธ์
3. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน 7 อาชีพ	.105	.130	ไม่มีความสัมพันธ์
4. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพ	.223**	.001	ต่ำทิศทางเดียวกัน
5. ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน	.222**	.001	ต่ำทิศทางเดียวกัน
6. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในอาเซียนโดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม	.073	.295	ไม่มีความสัมพันธ์
7. ท่านสามารถเดินทางไปทำงานในประเทศภูมิภาคอาเซียนได้อย่างเสรี	.022	.754	ไม่มีความสัมพันธ์
ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนรวม	.229**	.001	ต่ำทิศทางเดียวกัน
ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน			
8. ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน	.352**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน
9. ความหลากหลายของแรงงานไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้างาน	.065	.348	ไม่มีความสัมพันธ์

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 25 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียน		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
10. ความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการ พัฒนาความสามารถของแรงงานมากขึ้น	.213**	.002	ต่ำทิศทางเดียวกัน
11. ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของ ระบบงานอย่างรวดเร็ว	.323**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน
12. บริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ ระดับอาเซียน	.384**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน
13. หากบริษัทส่งตัวท่านไปทำงานในประเทศแถบ อาเซียน ท่านสามารถเดินทางได้โดยไม่ลังเล	.072	.299	ไม่มีความสัมพันธ์
ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนรวม	.425**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน
ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน			
14. ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อม รับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ถ้ามีผู้ร่วมงาน เป็นชาติอาเซียน	.086	.213	ไม่มีความสัมพันธ์
15. การทำงานกับแรงงานชาติอาเซียนเป็นงานที่ น่าสนใจ	.092	.184	ไม่มีความสัมพันธ์
16. การเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็น สิ่งจำเป็น	-.175*	.011	ต่ำทิศทางตรงกันข้าม
17. การเริ่มเรียนรู้ภาษาของประเทศในชาติอาเซียน เป็นสิ่งสำคัญ	.349**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน
18. ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับประชาคม อาเซียนอย่างต่อเนื่อง	.172*	.013	ต่ำทิศทางเดียวกัน
ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนรวม	.198**	.004	ต่ำทิศทางเดียวกัน
ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนรวม	.404**	.000	ปานกลางทิศทางเดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับทัศนคติของนักศึกษาปริญญาโท โดยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation coefficient) พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .404 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สามารถวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนรวม กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .229 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนโดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ สามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อ ได้ดังนี้

1. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .216 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนในเรื่องการก้าว

เข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

2. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เกิดการแข่งขันในการทำงานสูงขึ้น พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .823 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เกิดการแข่งขันในการทำงานสูงขึ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน 7 อาชีพ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .130 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน 7 อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .223 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนในเรื่องการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพ จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

5. ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .222 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนในเรื่องท่านสามารถ

เรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

6. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในอาเซียน โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .295 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในอาเซียน โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. ท่านสามารถเดินทางไปทำงานในประเทศภูมิภาคอาเซียนได้อย่างเสรี พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .754 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ท่านสามารถเดินทางไปทำงานในประเทศภูมิภาคอาเซียนได้อย่างเสรี ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนรวม กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .425 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในด้านความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนรวมโดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อได้ดังนี้

8. ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .352 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนในเรื่องความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่

เป็นอุปสรรคในการทำงาน จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

9. ความหลากหลายของแรงงานไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้างาน พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .348 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความหลากหลายของแรงงานไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้างาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

10. ความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของแรงงานมากขึ้น พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของแรงงานมากขึ้น มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .213 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนในเรื่องความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของแรงงานมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

11. ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .323 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนในเรื่องประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

12. บริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ระดับอาเซียน พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ระดับอาเซียน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .384 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษา

ปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนในเรื่องบริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ระดับอาเซียน จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

13. หากบริษัทส่งตัวท่านไปทำงานในประเทศแถบอาเซียน ท่านสามารถเดินทางได้โดยไม่ลังเล พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .299 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า หากบริษัทส่งตัวท่านไปทำงานในประเทศแถบอาเซียน ท่านสามารถเดินทางได้โดยไม่ลังเล ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนรวม กับ ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .198 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในด้านความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนรวม โดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ สามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อ ได้ดังนี้

14. ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ถ้ามีผู้ร่วมงานเป็นชาติอาเซียน พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .213 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

15. การทำงานกับแรงงานชาติอาเซียนเป็นงานที่น่าสนใจ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .184 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การทำงานกับแรงงานชาติอาเซียนเป็นงานที่น่าสนใจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

16. การเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็น พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็น มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -.175 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลดลงในระดับต่ำ อ้างอิงจากการบรรยายทางวิชาการเพื่อสร้างความตระหนัก เรื่องการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2553) ได้กล่าวถึงผลการสำรวจทัศนคติและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนจากประชาชน 10 ประเทศ ในหัวข้ออยากรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียนอื่นๆ มากแค่ไหน ประเทศที่ตอบว่าอยากรู้มากที่สุด คือประเทศลาว สูงถึงร้อยละ 100 ในขณะที่ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 7 มีความอยากรู้ร้อยละ 87.5 อยู่ในลำดับท้ายๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็น แต่มีความตระหนักที่จะเรียนรู้ และทำความเข้าใจน้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน จึงส่งผลให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนลดลง

17. การเริ่มเรียนรู้ภาษาของประเทศในชาติอาเซียนเป็นสิ่งสำคัญ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การเริ่มเรียนรู้ภาษาของประเทศในชาติอาเซียนเป็นสิ่งสำคัญ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .349 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเรื่องการเริ่มเรียนรู้ภาษาของประเทศในชาติอาเซียนเป็นสิ่งสำคัญ จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

18. ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .172 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน

กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเรื่องทำนุหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 26 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียน	เพศ	อายุ	สถาน ภาพ	สาขา วิชา	ลักษณะส่วนบุคคล				
					ชั้นปี	ประเภท นักศึกษา	ระดับ ตำแหน่งงาน	รายได้ต่อ เดือน	อายุงาน
ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียนโดยรวม	x	x	x	✓	x	x	x	x	x

หมายเหตุ

เครื่องหมาย ✓ หมายถึง สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (มีความแตกต่าง)

เครื่องหมาย x หมายถึง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (ไม่มีความแตกต่าง)

ตาราง 27 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียน	การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	
	แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล	แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน
ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนโดยรวม	✓	✓

หมายเหตุ

เครื่องหมาย ✓ หมายถึง สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (มีความสัมพันธ์)

เครื่องหมาย ✗ หมายถึง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (ไม่มีความสัมพันธ์)

ตาราง 29 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียน	ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน		
	ความเชื่อเกี่ยวกับงานใน ประชาคมอาเซียน	ความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อ ประชาคมอาเซียน	ความตั้งใจในการ เข้าสู่ประชาคม อาเซียน
ความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคม อาเซียนโดยรวม	✓	✓	✓

หมายเหตุ

เครื่องหมาย ✓ หมายถึง สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (มีความสัมพันธ์)

เครื่องหมาย ✗ หมายถึง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (ไม่มีความสัมพันธ์)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการค้นคว้า

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษา การรับรู้และทัศนคติ ที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาปริญญาโทในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน เพื่อทราบและวัดระดับการรับรู้ ทัศนคติ ซึ่งสามารถนำไปวัดระดับการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียน และเพื่อเสนอแนะทางปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมทัศนคติในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน หรือศึกษาต่อถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน อายุงาน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการทำงาน กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ใช้เป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาปริญญาโทในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน
2. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งสามารถนำไปขยายขอบเขตของความรู้ หรือศึกษาต่อในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยสู่ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาปริญญาโทที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน อายุงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

2. การรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูลจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ทศนคติในการทำงาน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รายได้ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษา เรื่อง การรับรู้และทัศนคติ ที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน อายุงาน ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 209 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 76.70 และเพศชาย มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40

อายุ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุ 27 – 31 ปี มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 รองลงมาเป็นผู้มีอายุ 22 – 26 ปี มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 ถัดมาเป็นผู้มีอายุ 32 – 36 ปี มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และ 37 ปีขึ้นไป มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90

สถานภาพ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 95.20 และผู้มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

สาขาวิชา นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการตลาด มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 และสาขาการจัดการ มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30

ชั้นปี นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในชั้นปี 2 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 และชั้นปี 1 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60

ประเภทนักศึกษา นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบ

แบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประเภทนักศึกษาออกเวลาราชการ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 73.20 และประเภทนักศึกษาในเวลาราชการมีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80

ระดับตำแหน่งงาน นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับตำแหน่งงาน พนักงานระดับปฏิบัติงาน มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 60.80 และพนักงานระดับหัวหน้างาน มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20

รายได้ต่อเดือน นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 รองลงมาคือ 10,001 – 15,000 บาท มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 ถัดมาคือ 20,001 – 25,000 บาท มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 และ 15,001 – 20,000 บาท มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 ตามลำดับ

อายุงาน นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุงาน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 รองลงมาคือ 9 – 11 ปี มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.10 ถัดมาคือ 6 – 8 ปี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 18.70 และ 3 – 5 ปี มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 และ 12 ปีขึ้นไป มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 209 คน พบว่า การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนโดยรวมมีอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.28 ซึ่งเมื่อพิจารณาด้านแหล่งข้อมูลแต่ละด้าน และรายชื่อ มีรายละเอียดดังนี้

แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคลโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเรียน การสอนจากมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และข้อที่มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ครอบครัว หรือเพื่อนเป็นผู้ให้ความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และการอบรม / สัมมนา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 การศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ตามลำดับ

แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสื่อมวลชนโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า

ข้อที่มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสื่อมวลชนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ อินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และข้อที่มีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 โฆษณาทางวิทยุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 นิตยสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 สื่อกลางแจ้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 209 คน พบว่าโดยรวมนักศึกษาปริญญาโทที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีผลรวมทัศนคติของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ซึ่งเมื่อพิจารณาทัศนคติของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นด้านและรายข้อ มีรายละเอียดดังนี้

ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีทัศนคติด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะให้เกิดการแข่งขันในการทำงานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และข้อความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดี ได้แก่ การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน 7 อาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ท่านสามารถเดินทางไปทำงานในประเทศภูมิภาคอาเซียนได้อย่างเสรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และข้อความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในอาเซียน โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ตามลำดับ

ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีทัศนคติด้านความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดี ได้แก่ ความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของแรงงานมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 บริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ระดับอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ความหลากหลายทาง

เชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ข้อความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความหลากหลายของแรงงานไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้างาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ตามลำดับ

ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีทัศนคติด้านความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ การเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 การเริ่มเรียนรู้ภาษาของประเทศในชาติอาเซียนเป็นสิ่งสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ข้อความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับดี ได้แก่ ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ถ้ามีผู้ร่วมงานเป็นชาติอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 การทำงานกับแรงงานชาติอาเซียนเป็นงานที่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 209 คน พบว่า ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ซึ่งเมื่อพิจารณาความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นรายข้อ มีรายละเอียดดังนี้

ข้อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ท่านมีความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ท่านได้รับการส่งเสริมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนจากมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ท่านได้รับการอบรมสัมมนาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมจากมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับ ประโยชน์จากการรวมตัวของประเทศสมาชิกอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 มหาวิทยาลัยมีการปรับระเบียบต่างๆ เช่น การเปิด-ปิดภาคเรียนให้เป็นสากล เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ท่านได้รับการฝึกอบรม เรียนรู้ภาษาต่างๆ ในชาติ

อาเซียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ท่านได้รับการอบรม เรียนรู้ วัฒนธรรม การดำรงชีวิต ศาสนา วัฒนธรรม เพื่อเตรียมความพร้อมในการอยู่ร่วมกับชาติอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และข้อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ท่านได้รับการเตรียมความพร้อมทางภาษาอังกฤษจาก มหาวิทยาลัยเพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ตามลำดับ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน อายุงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ 9 สมมติฐาน ดังนี้ คือ

เพศ

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ พบว่านักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ

สมมติฐานข้อที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุ พบว่านักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถานภาพ

สมมติฐานข้อที่ 1.3 สถานภาพที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสถานภาพพบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สาขาวิชา

สมมติฐานข้อที่ 1.4 สาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาพบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่เรียนสาขาการจัดการมีความพร้อมโดยรวมน้อยกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาการตลาด โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19

ชั้นปี

สมมติฐานข้อที่ 1.5 ชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามชั้นปีพบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประเภทนักศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 1.6 ประเภทนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประเภทนักศึกษา พบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประเภทนักศึกษาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับตำแหน่งงาน

สมมติฐานข้อที่ 1.7 ระดับตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่าง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน พบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้ต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 1.8 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่าง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุงาน

สมมติฐานข้อที่ 1.9 อายุงานที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่าง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอายุงาน พบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุงานแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 2 การรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูล สื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และ แหล่งข้อมูลจากสื่อมวลชน กับ ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท โดยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation coefficient) จากผลการวิจัย สรุปเป็นรายด้านและรายข้อได้ ดังนี้

1. ด้านความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยรวม

การรับรู้ของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนโดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สามารถวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนแต่ละด้าน ได้ดังนี้

แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล

แหล่งข้อมูลส่วนบุคคลรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคลโดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อ ได้ดังนี้

1. การอบรม / สัมมนา มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ในเรื่องการอบรม / สัมมนา จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานข้อ 3 ทศนคติในการทำงาน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติในการทำงาน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ด้านความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน และด้านความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation coefficient) จากผลการวิจัย สรุปเป็นรายด้านและรายข้อได้ ดังนี้

1. ด้านความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม

ทศนคติของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สามารถวิเคราะห์ทศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน

ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนโดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ สามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อ ได้ดังนี้

1. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนในเรื่องการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

2. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เกิดการแข่งขันในการทำงานสูงขึ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน 7 อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนในเรื่องการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพ จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

5. ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียนในเรื่องท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

6. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในอาเซียน โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ท่านสามารถเดินทางไปทำงานในประเทศภูมิภาคอาเซียนได้อย่างเสรี ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน

ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในด้านความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนรวม โดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อ ได้ดังนี้

8. ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนในเรื่องความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

9. ความหลากหลายของแรงงานไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้างาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

10. ความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของแรงงานมากขึ้น มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนในเรื่องความหลากหลายของแรงงานจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของแรงงานมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

11. ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนในเรื่อง

ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

12. บริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ระดับอาเซียน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียนในเรื่องบริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ระดับอาเซียน จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

13. หากบริษัทส่งตัวท่านไปทำงานในประเทศแถบอาเซียน ท่านสามารถเดินทางได้โดยไม่ลังเล ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนรวม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในด้านความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนรวม โดยรวมมากขึ้น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ สามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อ ได้ดังนี้

14. หมายความว่า ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

15. การทำงานกับแรงงานชาติอาเซียนเป็นงานที่น่าสนใจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

16. การเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็น มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็น จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลดลงในระดับต่ำ อ้างอิงจากการบรรยายทางวิชาการเพื่อสร้างความตระหนัก เรื่องการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2553) ได้กล่าวถึงผลการสำรวจทัศนคติและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนจากประชาชน 10 ประเทศ ในหัวข้ออยากรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียนอื่นๆ มากแค่ไหน ประเทศที่ตอบว่าอยากรู้มากที่สุด คือประเทศลาว สูงถึงร้อยละ 100 ในขณะที่ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 7 มีความอยากรู้ร้อยละ 87.5 อยู่ในลำดับท้ายๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็น แต่มีความตระหนักที่จะเรียนรู้ และทำความเข้าใจน้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน จึงส่งผลให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนลดลง

17. การเริ่มเรียนรู้ภาษาของประเทศในชาติอาเซียนเป็นสิ่งสำคัญ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเรื่องการเรียนรู้ภาษาของประเทศในชาติอาเซียนเป็นสิ่งสำคัญ จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

18. ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาปริญญาโท มีทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเรื่องท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การรับรู้และทัศนคติ ที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาปริญญาโทที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สาขาวิชา ชั้นปี ประเภทนักศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน และอายุงาน แตกต่างกันความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 เพศ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิง จะได้รับการเรียน การสอน ในรายวิชาเดียวกัน อีกทั้งนักศึกษาใหม่จะได้รับการเรียน การสอนเพื่อปรับพื้นฐานก่อนเปิดภาคเรียน และนักศึกษาเก่า จะได้รับการอบรม สัมมนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องบางส่วนกับงานวิจัยของ บุญยหนู มีพันธุ์ (2550) ศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา เพศชายและเพศหญิง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ไม่แตกต่างกัน

1.2 อายุ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในช่วงอายุใด มีความมุ่งหมายในการประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียน การทำงาน เพื่อความสำเร็จสูงสุดในชีวิต จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของ บุญยหนู มีพันธุ์ (2550) ศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ไม่แตกต่างกัน

1.3 สถานภาพ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษา

ปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งไม่ว่าจะมีสถานภาพโสด หรือสมรสแล้ว ต่างเป็นสถานภาพที่พร้อมจะมุ่งสู่ความสำเร็จ ทุ่มเทแรงการแรงใจต่อการทำงาน เพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิต จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศกร วุฒิวงศ์ภักดี (2546) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้านระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพโสดมีระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่สมรส

1.4 สาขาวิชา นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เรียนสาขาการจัดการมีความพร้อมโดยรวมน้อยกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาการตลาด โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาทั้ง 2 สาขาวิชามีความต่างในวิชาการเรียนวิชาหลัก จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของ บุญยงษ์ มีพันธุ์ (2550) ศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง แตกต่างกัน

1.5 ชั้นปี นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในชั้นปีที่ 1 หรือชั้นปีที่ 2 ได้รับการเรียนการสอน และการสัมมนาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากมหาวิทยาลัยเหมือนกัน จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของบริษัท ฝาสุข (2554) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ ไม่แตกต่างกัน

1.6 ประเภทนักศึกษา นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประเภทนักศึกษาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และ

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในประเภทนักศึกษาในเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ จะได้รับการเรียนการสอน และการสัมมนาในหัวข้อต่างๆ จากมหาวิทยาลัย เหมือนกัน จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีประเภทนักศึกษาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มารุต ก้องวิริยะไพศาล (2549) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ ด้วยตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีประเภทนักศึกษาแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่แตกต่างกัน

1.7 ระดับตำแหน่งงาน นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับ ตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะ นักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในระดับตำแหน่งงานพนักงานระดับ ปฏิบัติการหรือพนักงานระดับหัวหน้างาน ต่างมีค่าตอบแทน มีความก้าวหน้า มีความภาคภูมิใจ และยังเป็นผลมาจากประสบการณ์การทำงาน การเรียนรู้ และจากองค์กรที่มุ่งสู่ประชาคมอาเซียน จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีระดับตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของ บุญยหนู มีพันธ์ (2550) ศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเจ้าหน้าที่ศูนย์ วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความพร้อมใน การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ไม่แตกต่างกัน

1.8 รายได้ต่อเดือน นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีรายได้ต่อ เดือนแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งนักศึกษามีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน นั้น หมายความว่า การที่มีเงินเดือน มีตำแหน่ง และมีหน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นส่วนหนึ่งของแรง กระตุ้นให้นักศึกษามีใจสู้งาน มีการพัฒนาตนเอง ย่อมส่งผลให้เกิดแรงกระตุ้นในการเตรียมความ พร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความ พร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของ บุญยหนู มีพันธ์ (2550) ศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของเจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีรายได้แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมใน การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ไม่แตกต่างกัน

1.9 อายุงาน นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีอายุงานแตกต่าง กัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษา

ปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีอายุงานแตกต่างกัน ถือเป็นผู้มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญในงานที่ทำ ผู้รู้งานอย่างถ่องแท้ จึงเกิดความภาคภูมิใจในงานของตนเอง ย่อมส่งผลให้มีแรงกระตุ้นและผลักดันจากองค์กรที่มุ่งสู่ประชาคมอาเซียน ให้เกิดการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีอายุงานแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องบางส่วนกับงานวิจัยของ บุญยหนู มีพันธ์ (2550) ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา มีประสบการณ์ในการทำงานศูนย์วิทยาศาสตร์แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ไม่แตกต่างกัน

2. การรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลสื่อบุคคล และแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการรับรู้ของนักศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวม ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามคำกล่าวของ เสถียร เขยประทับ (2525) ซึ่งได้กล่าวว่า การใช้สื่อมวลชนคู่กับสื่อบุคคล (Media Forums) สามารถลดอุปสรรคของการสื่อสารที่เกิดจากการเลือกรับสาร สื่อบุคคลจะทำหน้าที่สนับสนุนผลหรืออิทธิพลที่เกิดจากสารของสื่อมวลชน และการสื่อสารโดยใช้สื่อมวลชนและสื่อบุคคลจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของสารที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสาร โดยช่วยลดอุปสรรคอันอาจเกิดจากการเลือกรับสารและการตีความสาร เพื่อเป็นพื้นฐานในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณชาตรี (2548) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า แหล่งข้อมูลที่ได้รับการรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดผ่านสื่อมวลชนประเภท สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ แผ่นพับ/ใบปลิว มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแหล่งข้อมูลที่ได้รับการรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดผ่านสื่อบุคคล ประเภทครู/อาจารย์ บิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะในการทำงาน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน และความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวม ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามคำกล่าวของ Robbins (2001: 68-69) ได้อธิบายว่า ทักษะเป็นการประเมินค่า หรือการตัดสินใจที่เกี่ยวข้อง วัตถุ สิ่งของ และเหตุการณ์ ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ การรู้เข้าใจ (Cognitive Component) ซึ่งเป็นความคิดเห็นหรือความ

เชื่อของบุคคล ความรู้สึก (Affective Component) คือ อารมณ์ ความรู้สึกที่แสดงออก ความตั้งใจที่จะแสดงออก (Behavioral Component) ต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของ อรวรรณ สีลวานิช (2554) ศึกษาเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานแรงงานประชาคมอาเซียน พบว่า ทัศนะของนักศึกษาต่อการตระหนักรู้มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของ เอกชัย บุรณธร (2550) ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำ ทัศนคติต่องาน การมีส่วนร่วมในงาน และพฤติกรรมความเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร : ศึกษาเฉพาะหัวหน้างานระดับต้น ของธนาคารเอกชนแห่งหนึ่ง พบว่า การหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่องานกับพฤติกรรมความเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร พบว่า ทัศนคติต่องานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เป็นผู้มีอายุ 27 – 31 ปี มีสถานภาพโสด ศึกษาในสาขาการตลาด ชั้นปีที่ 2 นอกเวลาราชการ มีระดับตำแหน่งงานพนักงานระดับปฏิบัติการ มีรายได้ต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป และมีอายุการทำงานต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปข้อเสนอแนะที่ได้รับจากงานวิจัยดังนี้

1. ด้านลักษณะส่วนบุคคล นักศึกษาปริญญาโท โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ควรให้ความสำคัญกับนักศึกษาปริญญาโทสาขาการตลาด ที่เป็นผู้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนมากที่สุด โดยมหาวิทยาลัย สนับสนุนในเรื่อง การให้ความรู้ การฝึกอบรมและสัมมนาเพิ่มเติม จากผู้มีประสบการณ์ทั้งจากหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อถ่ายทอดความรู้และเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อีกทั้งควรมีการเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงานในประชาคมอาเซียน เมื่อนักศึกษาปริญญาโทเกิดความตระหนักในการเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก็สามารถเป็นกำลังในการขับเคลื่อนประเทศไทย สร้างความเข้มแข็งให้แก่แรงงานไทย เพราะเป็นตัวจักรสำคัญ ทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันในประชาคมอาเซียน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนน้อยนั้น มหาวิทยาลัยควรสนับสนุน และผลักดันให้นักศึกษาปริญญาโทเกิดความตื่นตัวในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน โดยจัดกิจกรรมการอบรม สัมมนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความพร้อมให้แก่นักศึกษาปริญญาโท เป็นการปูพื้นฐานในเตรียมความพร้อม ส่งผลให้

นักศึกษาปริญญาโทรู้สึกถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความพร้อมมากยิ่งขึ้น

2. การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ด้านแหล่งข้อมูลจากสื่อมวลชน มหาวิทยาลัย ควรให้การสนับสนุนข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากอินเทอร์เน็ต โดยการสร้าง webpage ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นแหล่งความรู้ที่นักศึกษาปริญญาโทสามารถเข้ามารับ และแลกเปลี่ยนข้อมูลอาเซียน ด้านแหล่งข้อมูลสื่อบุคคล มหาวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียนจากการเรียน การสอนจากมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถสร้างความเข้าใจ และทัศนคติในประชาคมอาเซียนได้เป็นอย่างดี ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเมื่อนักศึกษาปริญญาโทเกิดการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากหลายๆ ด้าน ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเป้าหมายของอาเซียน และเป้าหมายของประเทศไทยในการแข่งขันกับประเทศอาเซียน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลสื่อบุคคล และแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

3. ทัศนคติในการทำงาน ด้านความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มหาวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งเป็นความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมการให้ข้อมูล ข่าวสาร ทิศทางเศรษฐกิจของประเทศอาเซียน และ ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมการพัฒนาปัจจัยการแข่งขันในการทำงาน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาในภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาษาลาว ภาษาเขมร ภาษามาลายู ภาษาอินโด เป็นต้น เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานในอาเซียน ศึกษาขนบธรรมเนียม ประเพณีของประเทศในอาเซียน เพื่อทราบทิศทางอาชีพ และทิศทางทิศทางการเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้ นักศึกษาปริญญาโทสร้างความพร้อมเพื่อรองรับการแข่งขันในประชาคมอาเซียน สำหรับด้านความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน การพัฒนาความสามารถของแรงงานเพื่อแข่งขันกับแรงงานในประเทศอาเซียน จากการอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มเติมความสามารถ ทักษะ นอกจากนั้น ควรรณรงค์ให้นักศึกษาเกิดทัศนคติทางบวกในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่จะนำพาเศรษฐกิจอาเซียนให้ดีขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติในการทำงาน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน และความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น เพื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้
2. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อมุ่งพัฒนาความรู้ ความเข้าใจของนักศึกษา และพัฒนาตนเองให้เกิดความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้มากขึ้น
3. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะ ที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาด้านทักษะในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ สุวรรณโคตร. (2528). *บทบาทพยาบาลด้านการปรับสภาพการรับรู้ต่อภาวะเครียดในเอกสารการสอนชุดวิชาอนามัยและกระบวนการพยาบาล หน่วยที่ 1-7*.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. กรุงเทพฯ: สายสัมพันธ์พาณิชย์.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2523). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- _____. (2528). *สุขภาพจิตในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัญญา สุวรรณแสง. (2542). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- กัลยา วาณิชย์ปัญญา. (2542). *การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows*. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2546). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล ฉบับปรับปรุงใหม่*.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2549). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์.
- กฤษฎา ศักดิ์ศรี. (2530). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์นการพิมพ์.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2518). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ :
วรวิภาการพิมพ์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพพา เดียวประเสริฐ. (2541). *ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล*. สาขาการพยาบาล.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพนม เมืองแมน; และ สวิง สุวรรณ. (2529). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธิดารัตน์ โชคสุชาติ. (2553). *ประชาคมอาเซียน : ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย*.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- นพมาศ ชีระเวทิน. (2539). *จิตวิทยาสังคมกับชีวิต*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิพนธ์ เทพวัลย์. (2523). *ประชากรศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ทองหล่อ สุวรรณภาพ. (2521). *จิตวิทยาการศึกษา*. อุบลราชธานี: หน่วยเอกสารทางการพิมพ์ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี.
- บุญยงช มีพันธ์. (2550). *บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ประดินันท์ อุปนัย. (2521). *การศึกษาเชิงประเมินหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาในวิทยาลัยครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประนอม สโรชมาน. (2524). *จิตวิทยาทั่วไปฉบับที่ 2*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ; และสวีน สุวรรณ. (2534). *พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขศึกษา*. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาระบบการพิมพ์.
- ประมะ สตะเวทิน. (2540). *หลักนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- ปวิชญา ผาสุข. (2554). *การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พจนา สุวรรณประทีป. (2532). *การรับรู้เกี่ยวกับพิษภัยของการบริโภคอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดกรุงเทพ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรี สวนแก้ว. (2536). *จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- พรรณี ชูทัย. (2522). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์; และคณะ. (2528). *จิตวิทยาสังคมร่วมสมัย*. เชียงใหม่ : โครงการตำราคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร่วมกับบริษัทสำนักพิมพ์สยามศึกษา จำกัด.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. (2529). *การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มรุต ก้องวิริยะไพศาล. (2549). *การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2526). *พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน(2525)*. กรุงเทพฯ: อักษร
เจริญทัศน์.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2535). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพทัศนคติการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตราย
ส่วนบุคคล*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยา
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสารไป
- เริงศักดิ์ ปานเจริญ. (2531). *ฝึกทักษะการชนะปัญหา โดยคาร์ล อัลเบิร์ต*. กรุงเทพฯ :
ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- วรรณภา ปรีทอง. (2547). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรม
และทัศนคติในการบริโภคอาหารชีวจิตร้านเอเดนของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ บธ.ม.(การตลาด)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วนิดา เสนีเศรษฐ; และชอบ อินทร์ประเสริฐกุล. (2530). *มนุษย์สัมพันธ์ในองค์กร*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วารภรณ์ รักวิจัย. (2529). *การศึกษาก่อนวัยเรียน เอกสารประกอบการสอน กร. 311*. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรีย์ ทรัพย์มี. (2531). *การแนะแนวในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วิทย์ บัณฑิตกุล. (2555). *รู้จักประชามหาอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- ศรันยา จิตชัยโกคา. (2545). *การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับนโยบายจัด
ระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- ศศกร วุฒิวงศ์ภักดี. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านเครือข่าย
อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ บธ.ม.
(การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- สังัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เสถียร เขยประทับ. (2525). *การสื่อสารงานนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2524). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.

- สิริอร วิชชาวุธ. (2544). *จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชา จันทร์เอม. (2527). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- สุดาตวง เรืองรุจิระ. (2540). *หลักการตลาด*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประกายพริก
- สุโท เจริญสุข. (2520). *บทศึกษาจิตวิทยาเพื่อการศึกษาการแนะแนวสุขภาพจิตในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุพรรณษา สุวรรณชาติ. (2548). *การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (คหกรรมศาสตรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา เองวานิชย์. (2541). *การรับรู้ภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2540-2541 และพฤติกรรมประหยัดของบิดา มารดา และบุตรวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อภิัญญา เลื่อนฉวี. (2554). *เคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในอาเซียน : ผลกระทบอย่างไรต่อไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อนันต์ชัย คงจันทร์. (2545). *ค่านิยมและทัศนคติของคนรุ่นใหม่*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกชัย บุรณธน. (2550). *ภาวะผู้นำ ทัศนคติต่องาน การมีส่วนร่วมในงาน และพฤติกรรมความเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร : ศึกษาเฉพาะหัวหน้างานระดับต้น ของธนาคารเอกชนแห่งหนึ่ง. สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อรวรรณ สีลวานิช. (2554). *ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน*. สาขาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- Belkin, Gary S; and Skydell, Ruth H.(1979).*Foundation of Psychology*. Boston : Houghton Mifflin Co.
- Chung, Kae H.; and Leon G. Meggenson. (1981). *Organizational Behavior: Developing Managerial Skill*. New York: Harper & Row.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York: Harper.

- Fishbein, Martin. (1967). *Readings in attitude theory and measurement*. New York: John Wiley & Sons Inc. อ้างถึงใน วรรณ ธีรบรรณรักษ์. (2540). *ผลของบุคลิกภาพทัศนคติต่องานขาย และปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานขาย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Garrison K.C., Magoon R. (1972). *Educational Psychology*. Columbus: Charles E. Merrill Publishing.
- Gary, J. (1992). *Organizational behavior: Understanding life at work (3rd ed.)*. New York: Harper Collins.
- Goldenson, Robert M. (1984). *Longman Dictionary of Psychology and Psychiatry*. New York: Longman.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw Hill, Inc.
- Hartung, J.; & Cottrell, J.E. (2001). *Journal of Neurosurgical Anesthesiology*. New York.
- Kast, F.E., Rosenzweig and James E. (1985). *Organization and Management : A system and Contingency Approach*. New York: McGraw-Hill.
- Katz, E.; and Lazarsfeld, P.F. (1955). *Personal Influence: The Part Played by People in the Flow of Mass Communication*. Glencoe, IL: Free Press.
- Keppel. (1982). *Design and Analysis A. Research's Handbook*. New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- Lazarsfeld, Paul Felix. (1948). *The People Choice: How the Voter Make up His Mind in a Presidential Campaign*. New York: Columbia University.
- Markland, Robert E.; and Sweigart, James R. (1987). *Quantitative Methods: Applications to Managerial Decision Making*. New York: John Wiley & Sons, Inc.
- Plotnik, R. (1999). *Introduction to Psychology*. Belmont: Wadsworth.
- Robbins, S. P. (2001). *Organizational Behavior (9th ed.)*. Upper Saddle Rives, NJ : Prentice-Hall.
- Rogers, Everett M.; and F. Floyd Shoemaker. (1971). *Communication of Innovation: a cross-cultural approach*. New York: Free Press.
- Roger F. Vanderlaan. (1986). *Attitude : The Great Lifemaker*. Redwood City : El Camino Publishers
- Steer, Richard M. (1984). *Introduction organization behavior*. Dallas: Scott, Foresman and Company.

Tatcher, V.S.; and Others. (1972). *The New Webster Dictionary of English Language*. New York: Process and Book.

Thorndike, E. (1966). *Education Psychology: The Psychology of Learning*. New York: Teacher College Press. อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนรู้การสอน*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลีฟเพรส.

Yamane , Taro. (1970). *Statistics : An Introductory Analysis*. ToKyo : John Weatherhill, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่องการรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคม
อาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 :ลักษณะส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่กำหนดให้ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ

- () 1. 22 - 26 ปี () 2. 27 - 31 ปี
() 3. 32 - 36 ปี () 4. 37 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

- () 1. โสด () 2. สมรส / อยู่ด้วยกัน
() 3. หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

4. สาขาวิชา

- () 1. การจัดการ () 2. การตลาด

5. ชั้นปี

- () 1. ปี 1 () 2. ปี 2

6. ประเภทนักศึกษา

- () 1. ในเวลาราชการ () 2. นอกเวลาราชการ

7. ระดับตำแหน่งงาน

- () 1. พนักงานระดับปฏิบัติการ () 2. พนักงานระดับหัวหน้างาน

8. รายได้ต่อเดือน

- () 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท () 2. 10,001 - 15,000 บาท
() 3. 15,001 - 20,000 บาท () 4. 20,001 - 25,000 บาท
() 5. 25,001 บาทขึ้นไป

9. อายุงาน

- () 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2 ปี () 2. 3 - 5 ปี
() 3. 6 - 8 ปี () 4. 9 - 11 ปี
() 5. 12 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของ
นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง
คำตอบเดียว

การรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	(1) น้อยที่สุด	(2) น้อย	(3) ปานกลาง	(4) มาก	(5) มากที่สุด
แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล					
1. การอบรม / สัมมนา					
2. การเรียน การสอนจากมหาวิทยาลัย					
3. ครอบครัวหรือเพื่อน เป็นผู้ให้ความรู้					
4. การศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง					
แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน					
5. โฆษณาทางวิทยุ					
6. โทรทัศน์					
7. นิตยสาร					
8. สื่อสิ่งพิมพ์					
9. สื่อกลางแจ้ง					
10. อินเทอร์เน็ต					

ตอนที่ 3 : แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง คำตอบเดียว

ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	(1) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	(2) ไม่เห็นด้วย	(3) ไม่แน่ใจ	(4) เห็นด้วย	(5) เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน					
1. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น					
2. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะให้เกิดการแข่งขันในการทำงานสูงขึ้น					
3. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน 7 อาชีพ					
4. การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพ					
5. ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน					
6. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในอาเซียน โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม					
7. ท่านสามารถเดินทางไปทำงานในประเทศภูมิภาคอาเซียนได้อย่างเสรี					
ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน					
8. ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน					
9. ความหลากหลายของแรงงานไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้างาน					
10. ความหลากหลายของแรงงานจะให้เกิดการพัฒนาความสามารถของแรงงานมากขึ้น					

ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	(1) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	(2) ไม่เห็นด้วย	(3) ไม่แน่ใจ	(4) เห็นด้วย	(5) เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11. ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว					
12. บริษัทที่ท่านทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ระดับอาเซียน					
13. หากบริษัทส่งตัวท่านไปทำงานในประเทศแถบอาเซียน ท่านสามารถเดินทางได้โดยไม่ลังเล					
ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน					
14. ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ถ้ามีผู้ร่วมงานเป็นชาติอาเซียน					
15. การทำงานกับแรงงานชาติอาเซียนเป็นงานที่น่าสนใจ					
16. การเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็น					
17. การเริ่มเรียนรู้ภาษาของประเทศในชาติอาเซียนเป็นสิ่งสำคัญ					
18. ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง					

**ตอนที่ 4 : แบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน
ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง
คำตอบเดียว

ความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน	(1) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	(2) ไม่เห็นด้วย	(3) ไม่เห็นใจ	(4) เห็นด้วย	(5) เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น					
2. ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น					
3. ท่านได้รับการฝึกอบรม เรียนรู้ภาษาต่างๆ ในชาติอาเซียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน					
4. ท่านได้รับการอบรม เรียนรู้ วัฒนธรรม การดำรงชีวิต ศาสนา วัฒนธรรม เพื่อเตรียมความพร้อมในการอยู่ร่วมกับชาติอาเซียน					
5. ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับประโยชน์จากการรวมตัวของประเทศสมาชิกอาเซียน					
6. ท่านได้รับการเตรียมความพร้อมทางภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัยเพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน					
7. ท่านได้รับการอบรม สัมมนาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมจากมหาวิทยาลัย					
8. มหาวิทยาลัยมีการปรับระเบียบต่างๆ เช่น การเปิด-ปิดภาค เรียนให้เป็นสากล เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน					
9. ท่านได้รับการส่งเสริมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนจากมหาวิทยาลัย					
10. ท่านมีความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน					

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/1520 วันที่ 25 มีนาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏช์ กุลิสร์

เนื่องด้วย นางสาวชิตชนก ทองไทย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ และสาขาวิชาการตลาด ชั้นปีที่ 1, 2 จำนวน 209 คน จำนวน 10 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนมีนาคม 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวชิตชนก ทองไทย ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-200-9025

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/1728

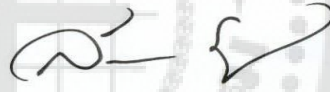
วันที่ 3 เมษายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ณภัช กุลสิริ

เนื่องด้วย นางสาวชิดชนก ทองไทย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชิดชนก ทองไทย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-200-9025

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/17๖๑ วันที่ 3 เมษายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ ดร.วรินทร์า ศิริสุทธิกุล

เนื่องด้วย นางสาวชิตชนก ทองไทย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกิตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชิตชนก ทองไทย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 089-200-9025

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาว ชิดชนก ทองไทย
วันเดือนปีเกิด	1 พฤศจิกายน 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	59 หมู่ 2 ตำบลวังสมบูรณ์ อำเภอลำลูกกา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดซื้อ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ลำปางฟู้ดโปรดักส์ จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	วิทยาศาสตร สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2556	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

